

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΙΟΥΛΗΣ 2013 ΑΡ. ΦΥΛ. 489 € 1,50

ΑΛΛΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΛΑΘΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΪΜΑΡΗΣ, ΑΛΛΟ Η ΦΙΛΟΝΑΖΙ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΑ

Έχουμε τονίσει πολλές φορές ότι η νομιμότητα, η συνδυασμένη πολιτική προστασία και τελικά η ανάπτυξη της πολιτικής επιρροής της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής είναι η πιο χαρακτηριστική εκδήλωση της αθηναϊκής κρυπτοφασιστικής φύσης όλου του διακομματικού πολιτικού καθεστώτος. Η Χρυσή Αυγή δεν αναπτύσσεται μόνη της. Όλα τα κόμματα την βοηθάνε σε αυτό με τον τρόπο που το καθένα, κοινοβουλευτικά και εξωκοινοβουλευτικά, όλα εκτός από την ΟΑΚΚΕ.

Πως η ψευτοαριστερά προετοίμασε επικεφαλής όλης της αστικής αντίδρασης το πολιτικο-ιδεολογικό έδαφος για τον χρυσαυγιτισμό

Και δεν την βοηθάνε μόνο τώρα τελευταία πάνω στην κρίση, την βοηθάνε εδώ και δεκαετίες και όχι τόσο με την συμφωνία τους στη νομιμότητά της όσο με την ίδια την πολιτική τους γραμμή. Η συμμορία βρίσκει τώρα αυξανόμενη πολιτική υποστήριξη στις μάζες όχι τόσο και όχι κυρίως γιατί εξ αιτίας της κρίσης καταρρέει ο παλιός πολιτικός κόσμος, αλλά γιατί αυτός ο κόσμος έχει ενσταλάξει για τα καλά τη φασιστική πολιτική αλλά σε μεγάλο βαθμό και τη φασιστική ιδεολογία μέσα στις μάζες. Βέβαια αυτός ο κόσμος δεν είναι εξ ίσου υπεύθυνος για τον εκφασισμό της πολιτικής και ιδεολογικής ζωής της χώρας. Κάποιοι ανήκουν στον πιο ενεργητικό πυρήνα αυτού του εκφασισμού και κάποιοι στην πρόθυμη ή στην παθητική του πολιτική μάζα. Ο πιο ενεργητικός πυρήνας του εκφασισμού είναι η ψευτοαριστερά, δηλαδή το ψευτοΚΚΕ και το μετωπικό κόμμα εξουσίας του ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ. Αυτόν τον πυρήνα ονο-

μάζουμε σοσιαλφασισμό. Στον ενεργητικό αυτό πυρήνα ανήκουν και οι κάποιες πολύ στενές αλλά ηγετικές φράξιες του ΠΑΣΟΚ αρχίζοντας από τον Α. Παπανδρέου, καθώς και της ΝΔ από τον Καραμανλή τον Β' και πέρα. Όμως αυτές οι φράξιες εφάρμοζαν στην ουσία την πολιτική των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ. Στην πραγματικότητα η κυρίαρχη εξωτερική και εσωτερική πολιτική στη χώρα μας ήταν η πολιτική αυτής της ψευτοαριστεράς που πάντα συνδυαζόταν με την αφύπνιση του κλασικού ακροδεξιού φασισμού.

Δεν θα υπήρχαν λοιπόν τόσο πλατιές πρόθυμες μάζες να ακολουθήσουν ή να ανεχτούν σήμερα πολιτικά την «Χρυσή Αυγή» χωρίς μια παν- «εθνική πολιτική» που αποθέωνε σαν «αντιιμπεριαλιστές» και σαν αδελφούς ορθόδοξους χριστιανούς τους πρώτους εθνοεκκαθαριστές γενοκτόνους της μεταπολεμικής Ευρώπης, τους σέρβους τσέτνικ, ούτε κυρίως, μια πολιτική που από εθνική υπερηφάνεια για την «ψηλή πολιτιστική καταγωγή μας» ήθελε με το ζόρι να αλλάξει το όνομα μιας γειτονικής χώρας και να καταργήσει την εθνική υπόσταση του λαού της. Ούτε θα υπήρχε τόσο πλατύ σχεδόν πα-

νεθνικό μίσος στον αστικό κοινοβουλευτισμό αν σύσσωμες οι πολιτικές ηγεσίες από το 1989 ως τα σήμερα δεν καταργούσαν την ανοιχτή πολιτική διαπάλη πάνω σε θέσεις και γραμμές και δεν την αντικαθιστούσαν με την εξόντωση των αντίπαλων πολιτικών τάσεων μέσα από την ανακάλυψη ή και εφεύρεση σκανδάλων διαφθοράς ή ανηθικότητας των βασικών εκφραστών τους. Επίσης δεν θα έφτανε η οικονομίστικη, ταξικά κτηνώδης και πολιτικά τυφλή πολιτική των ευρωπαίων και ιδιαίτερα των γερμανών μονοπωλιστών που πήραν πάνω τους με τα μνημόνια την ευθύνη της εξαθλίωσης του ελληνικού λαού και της καταστροφής της μικρομεσαίας αστικής της τάξης για να γίνει το έθνος σε ελάχιστο χρόνο αντιγερμανικό και αντανάκλαστικά φιλορώσικο, δηλαδή φιλο-φασιστικό στην εξωτερική πολιτική. Το έδαφος για αυτήν την στροφή είχε ετοιμαστεί για χρόνια από τον πολιτιστικό και παραγωγικό αντιδυτικισμό, δηλαδή από τον αντιδημοκρατισμό και τον αντιβιομηχανισμό των μικροαστών και των παπάδων που όμως έγινε κρατική ιδεολογία από την ψευτοαριστερά που ήθελε να μετατρέψει τη βιομηχανικά ανεπτυγμένη Ελλάδα σε αποικία της ρώσικης υπερδύναμης.

Είναι εξαιρετικά χαρακτηριστικό πως στο μίσος ενάντια στην αστική δημοκρατία και στην βιομηχανική ανάπτυξη, ιδιαίτερα αυτή της μεγάλης βαριάς βιομηχανίας ενώνεται η ψευτοαριστερά και οι χρυσαυγίτες. Αυτό είναι το νόημα της ανακήρυ-

ξης σαν κύριου ιδεολογικό-πολιτικού εχθρού του νεοφιλελευθερισμού και όχι του φασισμού από την αριστερά. Μόνο που οι χρυσαυγίτες κρύβουν το μίσος τους στη σύγχρονη μεγάλη βιομηχανία για να μην συλληφθούν σαν πράκτορες μιας ξένης δύναμης, της Ρωσίας, από τους ανενημέρωτους για την αληθινή γραμμή τους εθνικιστές πελάτες τους. Πρέπει ιδιαίτερα οι δημοκράτες και οι πραγματικά αριστεροί να προσέξουν με πόση έμφαση με πόσο ξεδιάντροπο τρόπο ο ΣΥΡΙΖΑ και η «Χρυσή Αυγή» ενώνονται στην καταγγελία σαν κύριου εχθρού του κεντρικού και συμβολικού για κάθε φασισμό κύριου εχθρού του λαού, του τραπεζικού κεφάλαιου. Ο φασισμός ειδικεύεται στον εντοπισμό του τραπεζικού κεφάλαιου σαν κύριου εχθρού γιατί αυτό είναι το μόνο τμήμα του στο οποίο τόσο πολύ κρύβεται η πηγή της ταξικής εκμετάλλευσης, δηλαδή η απόσπαση υπεραξίας από τους εργαζόμενους και που γιαυτό ενώνει εναντίον του, όχι τους εργαζόμενους σε ταξική διεκδικητική βάση, αλλά την πλατειά κοινωνική βάση του φασισμού που είναι η κατεστραμμένη μικρή αστική και μικροαστική τάξη. Αυτό συμβαίνει γιατί είναι κυρίως οι αστοί και μικροαστοί που νιώθουν ειδικά το τραπεζικό κεφάλαιο να τους συντρίβει και το θεωρούν εντελώς παρασιτικό γιατί αδυνατούν να συλλάβουν την συνολική λειτουργία του κεφαλαίου. Ειδικά ο ναζισμός πάει αμέσως από το τραπεζικό κε-

συνέχεια στη σελ. 9

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΡΙΖΑ

Ο χαμαιλέοντας αλλάζει δέρμα πριν το μεγάλο άλμα στην εξουσία

Το πρόσφατο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίστηκε από τη λεγόμενη «αυτοδιάλυση των συνιστωσών» και την «ιδρυτική πράξη» του ΣΥΡΙΖΑ σαν ενιαίου κόμματος, δηλαδή του κυβερνητικού διαδόχου της καταφθαρμένης συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Τώρα θα πρέπει να αναδειχθεί ο «επαναστατικός» ΣΥΡΙΖΑ και σαν υπεύθυνο κόμμα των «νοικοκυραίων» και της «μεσαίας τάξης», με ένα τόσο φιλοευρωπαϊκό προφίλ ώστε να γίνει αποδεκτός από την Ευρώπη.

Γι' αυτό χρειάστηκε ο Τσίπρας να μετριάσει την αντιμνημονιακή δημαγωγία του, και να εντάξει στο πρόγραμμα του ενιαίου ΣΥΡΙΖΑ τη θέση της «επαναδια-

πραγμάτευσης των δανειακών συμβάσεων». Τα «συγκρουσιακά» πλοκάμια των συνιστωσών έπρεπε να περάσουν σε δεύτερο πλάνο και να φορέσουν και αυτά ένα κα-

θώς πρέπει κοστούμι, ειδάλλως θα έπρεπε να αποχωρήσουν. Τέλος, έπρεπε να αναγνωριστεί σαν ηγέτης της «αντιμνημονιακής» εσωτερικής αντιπολίτευσης ο έμπειρος σοσιαλφασίστας Λαφαζάνης με την «Αριστερή Πλατφόρμα» που πήρε 30% στην Κεντρική Επιτροπή.

Είχαμε ασχοληθεί με το ΣΥΡΙΖΑ και τις συνιστώσες σε προηγούμενο άρθρο μας του 2009 με τίτλο «Η κρίση και η ανασύνθεση

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Κυβέρνηση -αντιπολίτευση ενωμένοι στη φασιστική κατάργηση των κλάδων, σ.3
- Όχι στο κλείσιμο της χαλυβουργίας και όλης της βαριάς βιομηχανίας με την ακριβή ενέργεια, σ.4
- Πως δούλευε τις «ανοιχτές συνελεύσεις» το μαύρο μέτωπο της απεργοσπασίας, της φίμωσης και της υπαρπαγής της ΕΡΤ με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ, σ. 6
- Η ΠΟΣΠΕΡΤ πούλησε τους εργαζόμενους και κάνει κουμάντο στην ΕΡΤ, σ.7
- Σαράντα χρόνια από τη δολοφονία του Ν. Ζαχαριάδη, σ.11
- Όχι στο φασιστικό πραξικόπημα της Αιγύπτου, σ.12
- Το Πακιστάν στα χέρια του ρωσοκινέζικου άξονα, σ.14

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΡΙΖΑ

Ο χαμαιλέοντας αλλάζει δέρμα πριν το μεγάλο άλμα στην εξουσία

συνέχεια πό τη σελ. 1

του χαμαιλέοντα ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ» <http://www.oakke.gr/articles-anaforas/item/198> (δημοσιεύτηκε στο φ. 446 της Νέας Ανατολής, Ιούνης 2009). Σε αυτό το άρθρο αναφέραμε ανάμεσα στα άλλα: «Η έφοδος στις έφορες κρατικές κοιλάδες είναι αυτό που ενοποιεί τη θέληση για παραμονή στο ίδιο κόμμα όλων αυτών των ρευμάτων... Το καθένα από αυτά ξέρει ότι μόνο του έξω από ένα ενιαίο κόμμα, που μόνο αυτό μπορεί να ξεπερνάει το 3% και να εκλέγει βουλευτές, δεν έχει κανένα μέλλον».

Πρώτοι και καλύτεροι δέχτηκαν την αυτοδιάλυση τους οι ψευτομασοίκοι της ΚΟ-Επου είναι καλά πλασαρισμένοι ηγετικά. Αλλά κάποιοι άλλοι δεν ήταν τόσο πρόθυμοι να δεχτούν έτσι απότομα το σχέδιο Τσίπρα. Τέτοια περίπτωση ήταν το σοβινιστικό ΔΗΚΚΙ που δεν καλοβλέπει τον ενιαίο ΣΥΡΙΖΑ σαν ικανό «αντίπαλο δέος» στην «ευρωπαϊκή ολοκλήρωση» και «στο συνασπισμό των κέντρων της Δύσης». Ασφαλώς ο Τσίπρας δεν θα καθόταν να συζητάει στο συνέδριο με το ΔΗΚΚΙ και κάποιες άλλες μικρότερες οργανώσεις που έβαλαν και αυτές τις διαφωνίες του, και έλυσε το ζήτημα ως εξής:

Ενώ ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ και «αυτοδιάλυση» των συνιστώσων πήγαιναν πακέτο, έβαλε σε ψηφοφορία μόνο την πρόταση για ενιαίο ΣΥΡΙΖΑ που υπερψηφίστηκε και πρότεινε να ακολουθήσει διάλογος σχετικά με τους όρους της «αυτοδιάλυσης» τους επόμενους τρεις μήνες. Ουσιαστικά οι συνιστώσες στο βαθμό που θα αρνηθούν την αυτοδιάλυση τους βγαίνουν εκτός ενιαίου ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να υπάρξουν ούτε «διαγραφές», ούτε «αποχωρήσεις» που καθόλου δεν θα ταίριαζαν στον ΣΥΡΙΖΑ της «σύνθεσης», δηλαδή της συστηματικής αποφυγής οποιουδήποτε ξεκαθαρίσματος γραμμών. Επρόκειτο για ένα είδος τρίμηνης «διαθεσιμότητας» των συνιστώσων με κατάλληλη την απόλυση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τον ενιαίο ΣΥΡΙΖΑ.

Αλλά τους δυσαρεστημένους δεν θα τους αφήσει χωρίς φροντίδα η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Την απορρόφηση των κραδασμών από τη δήθεν φιλοευρωπαϊκή στροφή θα αναλάβουν ο Λαφαζάνης με την Πλατφόρμα του (iskra.gr) από μέσα και ο Αλαβάνος με το «Σχέδιο Β'» απ' έξω. Αυτοί και οι δύο έχουν τη γραμμή της κατάμετρο σύγκρουσης με την Ευρώπη και τους δανειστές σε όλα τα επίπεδα, και τις «μάξιμους επαναστατικές» θέσεις για καμία επαναδιαπραγμάτευση και ολική διαγραφή του χρέους! Κυρίως όμως αυτοί θα απειλούν κάθε τόσο τους Μέρκελ και Σόμπλε με διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ και πτώση μιας κυβέρνησης τύπου πχ Τσίπρα-Καμμένου-Κουβέλη, αν αυτοί δεν δώσουν κατά κόμα από κούρεμα δανείων και από νέες άδειες για μια εθνικοσοσιαλιστική Ελλάδα.

Οι κωλοτούμπες του Τσίπρα

Σίγουρα όμως κάποιοι θα αρχίσουν να βάζουν πολλά ερωτηματικά, τώρα που ο Τσίπρας υιοθετεί μία σειρά πολιτικών της συγκυβέρνησης που κατάγγειλε σαν εκχωρήσεις εξουσίας στους δανειστές, ενώ υπο-

χωρεί από μία σειρά ψευτοεπαναστατικές διακηρύξεις για πλήρη και άμεση αποκατάσταση των θυμάτων της τρόικας από μία κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μέσα από την αναδιανομή του αμύθητου πλούτου που βρίσκεται τάχα στα σεντούκια της αστικής τάξης από τη δήθεν υπερσυσσώρευση καπιταλιστικών κερδών.

Πρόσφατα, μετά από μία συνάντηση με το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, δήλωσε έμμεσα ότι οι απολυμένοι δημόσιοι υπάλληλοι δεν θα επαναπροσληφθούν στα επόμενα χρόνια αν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση, λέγοντας τα εξής: «Όλη η συζήτηση έχει εστιαστεί, μέρες που είναι άλλωστε και έχουμε και πυρκαγιές, στο αν μετά την πυρκαγιά θα αποκατασταθεί το δάσος που κάηκε. Όλοι όμως γνωρίζουν ότι το κρίσιμο είναι να σβήσουμε τη φωτιά. Όλοι θέλουμε και όλοι δεσμευόμαστε κάθε φορά που έχουμε μια πυρκαγιά, ότι θα αποκαταστήσουμε το δάσος, όμως ένα δάσος που καίγεται σε λίγα λεπτά θέλει χρόνια για να αποκατασταθεί. Το κρίσιμο για μας είναι να σταματήσουμε τους εμπρηστές του μνημονίου, της τρόικας. Το κρίσιμο για μας είναι να διώξουμε αυτή την κυβέρνηση της καταστροφής πριν συνεχίσει το καταστροφικό της έργο. Για αυτό καλούμε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες». (http://www.enikos.gr/politics/163358/Tsipras_Krisimos_o_Septemvrhshtml)

Αν η ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν ήταν πουλημένη θα έπρεπε να καταγγείλει αυτό τον διπρόσωπο τύπο.

Στο ίδιο το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ ψηφίστηκε στο συνέδριο η θέση για επαναδιαπραγμάτευση των δανειακών συμβάσεων που από μόνη της ακυρώνει τη θέση για ακύρωση των μνημονίων που επίσης ψηφίστηκε, αφού κάθε δανειακή σύμβαση περιέχει τη φράση ότι τα χρήματα θα είναι διαθέσιμα υπό τους όρους του μνημονίου που τη συνοδεύει (<http://www.syriza.gr>). Η ακύρωση μνημόνιο και σύμβαση, ή επαναδιαπραγμάτευση και τα δύο. Η επαναδιαπραγμάτευση άρχισε να πλασάρεται σε θέση του ΣΥΡΙΖΑ από τον Τσίπρα όταν έκανε τα ταξίδια σε ΗΠΑ και Γερμανία και συναντήθηκε με Ομπάμα και Σόμπλε για να γίνει αποδεκτός σε συνομιλητής τους. Τότε δέχθηκε κριτική για άλλη μία κωλοτούμπα, και η απάντηση ήταν ότι σε ένα προεκλογικό κείμενο δημοσιευμένο στο ίντερνετ όπου γινόταν αναλυτική έκθεση του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ έμπαινε και η θέση για επαναδιαπραγμάτευση. Αλλά στο «συνεπτυγμένο» πρόγραμμα που τυπώθηκε σε προεκλογικό φυλλάδιο και μοιράστηκε πλατιά, η φράση «επαναδιαπραγμάτευση των δανειακών συμβάσεων», δηλαδή τέσσερις λέξεις ακριβώς παραλείφθηκε! Μυστηριωδώς εξαφανίστηκε και από τις προεκλογικές ομιλίες του Τσίπρα. Τέτοιες απατεωνιές είναι συνηθισμένες για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ με τις εκατό γλώσσες.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ που ψηφίστηκε στο συνέδριο είναι ότι όλες τις αδριστείες υποσχέσεις για ακύρωση των μέτρων, των εφαρμοστικών των μνημονίων νόμων κλπ, τις εξαρτά από μία μάχη με τους δανειστές με αβέβαιη έκβαση χωρίς κανένα σχέδιο εθνικής επιβίωσης χωρίς τους δανειστές. Αυτή η προϋπόθεση περιλαμβάνεται στην ί-

δια παράγραφο με την επαναδιαπραγμάτευση:

«Δεσμευόμαστε ότι θα αντιμετωπίσουμε τις ενδεχόμενες απειλές και τους εκβιασμούς των δανειστών με όλα τα δυνατά όπλα που μπορούμε να επιστρατεύσουμε, ενώ είμαστε ήδη έτοιμοι να αναμετρηθούμε με οποιαδήποτε εξέλιξη, βέβαιοι ότι, σε κάθε περίπτωση, ο ελληνικός λαός θα μας στηρίξει».

Το αληθινό πρόσωπο της πολιτικής Τσίπρα-Λαφαζάνη: Σαμποτάζ, αντιευρωπαϊσμός και ρωσοδουλία

Η αληθινή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα θα είναι πάντα η σύγκρουση με την Ευρώπη μέσα σε συνθήκες έντασης του σαμποτάζ και μεγαλύτερης υποδούλωσης και ξεπουλήματος στους ρωσοκινέζους.

Γι' αυτό τα δύο βασικά ζητήματα του προγράμματος στα οποία συμφωνούν όλες οι συνιστώσες και οι πλατφόρμες είναι:

- Το κούρεμα του χρέους, δηλαδή η κόκκινη γραμμή για την ευρωπαϊκή, και ιδιαίτερα για τη γερμανική πολιτική για την Ελλάδα, αφού το κούρεμα είναι μία μορφή χρεωκοπίας της Ελλάδας σε βάρος των άλλων χωρών της ΕΕ, και κατ' επέκταση και του Ευρώ (εδώ υπάρχει μία μικρή διαφωνία ανάμεσα σε Τσίπρα - Λαφαζάνη, αν το κούρεμα είναι μερικό ή ολικό), και

- Μία σειρά θέσεων για τη διεκπεραίωση του σαμποτάζ όπως:

«13. 6. ? Ακυρώνουμε τις περιβαλλοντοκτόνες ρυθμίσεις των μνημονιακών κυβερνήσεων που αφορούν: στην εκχώρηση φυσικών πόρων (δικαιωμάτων εξόρυξης, αιγιαλού, δασών και φυσικών περιοχών) και άλλης περιουσίας του δημοσίου στο ΤΑΙΠΕΔ, στις fast track διαδικασίες οι οποίες παρακάμπουν την περιβαλλοντική, χωροταξική και αρχαιολογική νομοθεσία, στη νομιμοποίηση κάθε είδους περιβαλλοντικής αυθαιρέσας καθώς και στις σκανδαλώδεις συμβάσεις στη διαχείριση των απορριμμάτων».

«13. 5. ? Διαμορφώνουμε τις προϋποθέσεις για την παραγωγική και οικολογική ανασυγκρότηση της χώρας, με άρση του υπερσυγκεντρωτισμού στην Αττική και των ανισοτήτων ανάμεσα στις περιφέρειες και ανάμεσα στα αστικά κέντρα και την ύπαιθρο. Η παραγωγή, που εξειδικεύεται ανά τομέα και κλάδο και λαμβάνει υπ' όψιν την περιφερειακή συγκρότηση της χώρας, θα βασιστεί στο δημόσιο τομέα, σε συνεταιριστικά και αυτοδιαχειριστικά σχήματα, εταιρίες λαϊκής βάσης, εγχειρήματα κοινωνικής οικονομίας, σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα αυτές με καινοτόμες δράσεις. Οι πόροι θα προκύψουν από ένα δίκαιο ριζοσπαστικό φορολογικό σύστημα, στο οποίο ήδη αναφερθήκαμε*, από την πάταξη των τομέων της παραοικονομίας που συσσωρεύουν ανεξέλεγκτο πλούτο σε βάρος της εργασίας, από την περιβαλλοντικά ασφαλή αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου και την αύξηση της παραγωγής».

*«13.4 (...) Τα δημόσια έσοδα θα προέλθουν από τη φορολόγηση του πλούτου, των καθαρών κερδών, των υψηλών εισοδημάτων, της μεγάλης ακίνητης και της εκκλησιαστικής περιουσίας, από την ακύρωση των προνομίων της ολιγαρχίας και των πο-

λυθτικών επιχειρήσεων και από την ανάσχεση της ύφεσης της οικονομίας».

Δηλαδή αφού ακυρώσουν κάθε επένδυση μη ρώσικη ή μη κινέζικη με περιβαλλοντικά προσχήματα, όπως κάνουν μέχρι σήμερα, και αφού θα έχουν σκοτώσει κάθε μεγάλη βιομηχανική μονάδα, θα αναπτύξουν την παραγωγή με το δημόσιο τομέα, τους συνεταιρισμούς, τα αυτοδιαχειριστικά σχήματα, και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και τα χρήματα θα τα βρουν από τη φορολογία αυτών που θα έχουν σκοτώσει και δεν θα μπορούν πια να φορολογήσουν!

Οι αληθινοί σύμμαχοι του Τσίπρα δεν βρίσκονται ούτε στην Ευρώπη, ούτε στις ΗΠΑ, βρίσκονται στη Μόσχα και στη ρώσικη πρεσβεία της οποίας είναι τακτικός επισκέπτης. Πριν το συνέδριο και χωρίς να ενημερώσει κανένα στο εσωτερικό έκανε διήμερη επίσκεψη στη Μόσχα και συναντήθηκε με τα κόμματα της κρατικής Δούμας. Στο ίδιο ταξίδι έγινε προγραμματισμός νέας επίσκεψης του το Σεπτέμβριο με κυβερνητικούς αξιωματούχους της Ρωσίας σε ανώτατο επίπεδο. Στα μέσα Φεβρουαρίου, είχε πάει στη δεξίωση που παρέθεσε η ρώσικη πρεσβεία για την Ημέρα των Διπλωματών... Στο περιθώριο της δεξίωσης είχε κατ' ιδίαν συνάντηση με τον Ρώσο πρέσβη Βλαντιμίρ Τσικβισβίλι, διάρκειας μισής ώρας, όπου μεταξύ άλλων συζητήθηκε και η προετοιμασία της επίσκεψής του Ιούλη στη ρωσική πρωτεύουσα (<http://www.e-go.gr/news/article.asp?catid=17826&subid=2&pubid=129426648>)

Ουσιαστικά τη διαδοχή Τσίπρα στην κυβέρνηση τη θέλει σύσσωμο το διακομματικό καθεστώς των ρωσοδούλων σαμποτέρ που κυβερνάει τη χώρα. Ο Τσίπρας αποτελεί την εγγύηση της συνέχισης της ίδιας πολιτικής που εφαρμόζουν σήμερα Σαμαράς και Βενιζέλος Η διαδοχή είναι ανα-

συνέχεια στη σελ.5

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ -ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ

Καμιά τέτοια κατάργηση, καμιά απόλυση στο δημόσιο, ιδιαίτερα σε αυτούς τους κλάδους

Η ιστορία με την ΕΡΤ επαναλαμβάνεται και σε άλλους τομείς του κρατικού μηχανισμού. Τώρα ήρθε η σειρά των δημοτικών αστυνομικών, των φυλάκων των σχολείων και των καθηγητών των Ε-ΠΑΣ-ΕΠΑΛ.

Επειδή έχουν μαζευτεί πια αρκετές από αυτές τις φουρνιές ανθρώπων που μπαίνουν στο αγωνιώδες μαρτύριο της διαθεσιμότητας και περιμένουν να δουν αν θα πάνε στην κόλαση της ανεργίας ή θα συνεχίσουν να φυτοζωούν σαν όλο και πιο εξαθλιωμένοι δημόσιοι υπάλληλοι μιας παραγωγικά βομβαρδισμένης χώρας, μπορούμε πια να δούμε το πολιτικό παιχνίδι που παίζεται σε βάρος τους και σε βάρος της χώρας και που το πρωτοαναλύσαμε στην περίπτωση της ΕΡΤ.

Έχουμε λοιπόν και στην περίπτωση των δημοτικών αστυνομικών, των φυλάκων των σχολείων και των καθηγητών των ΕΠΑΣ-ΕΠΑΛ τις δύο ομάδες της ίδιας ρωσόδουλης αγέλης λύκων που επιτέθηκαν και κατασπαράσσουν τώρα με την ησυχία τους την ΕΡΤ και τους υπαλλήλους της. Η μία ομάδα, αυτή που επιτίθεται ανοιχτά στους υπαλληλικούς κλάδους είναι μειοψηφική, αλλά ισχυρή στην ηγεσία των δυο κυβερνητικών κομμάτων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Η άλλη ομάδα, είναι η πιο πολυπληθής και δουλεύει εντελώς κυρίαρχα μέσα στα δύο ρωσόδουλα κόμματα, το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ που εμφανίζονται σαν προστάτες των καταδικωμένων υπαλλήλων. Η ηγετική κλίκα της ΔΗΜΑΡ παίζει σαν μπαλαντέρ ανάμεσα στις δύο ομάδες.

Η πρόσφατη αρνητική εμπειρία από την ΕΡΤ

Η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ έκλεισε την ΕΡΤ γιατί αυτή στο μεγάλο ηγετικό όγκο της, ιδιαίτερα το δημοσιογραφικό, παρά την κάπως πιο δραστήρια είσοδο των συριζο-κνιτών τα τελευταία χρόνια, παρέμεινε στα χέρια των πλειοψηφικών φιλευρωπαϊκών τάσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Σαν τέτοια αντιστάθηκε στις επανειλημμένες προσπάθειες των τελευταίων κυβερνήσεων να αλλάξουν τους υπεύθυνους των προγραμμάτων και ιδιαίτερα εκείνους των ειδήσεων. Μόλις η κυβέρνηση έκλεισε την ΕΡΤ και απέλυσε καταρχήν τους υπαλλήλους της, η ομάδα των «προστατών» μέσω του κομματικού εργαλείου της που λέγεται ΠΟΣΠΕΡΤ και με τη βοήθεια των συριζοκνιτών και των εξωκοινοβουλευτικών «συμπαραστατών», πλην της ΟΑΚΚΕ, έπνιξε τις δημοκρατικές διαδικασίες που πήγαν να γεννηθούν τις πρώτες μέρες στους δημοσιογράφους και τελικά κατέλαβε εκείνη, αντί για τους εργαζόμενους, το κτίριο, τα μηχανήματα και τα αρχεία. Έτσι παραμέρισε τους υπεύθυνους προγραμμάτων και τους παρουσιαστές που η κυβέρνηση δεν μπορούσε να δώσει, έδωσε τους μαχητικούς ευρωπαίους τηλεοπτικούς συμπαραστάτες ολκής της ΕΒΥ που ανοίξαν στη φιμωμένη ΕΡΤ τις διεθνείς ιντερνετικές συχνότητες, έδωσε με κατάλληλο τρόπο και τους έλληνες πλατιούς δημοκρατικούς συμπαραστάτες, έπαινε να μιλάει για φήμιση υψώνοντας σαν κεντρικό ζήτημα την ανύπαρκτη ιδιωτικοποίηση, έστρεψε ένα κύρια φιλοσυριζικό πρόγραμμα και δελτίο ειδήσεων. Τελικά η ομάδα των «προστατών» μέσω της ΠΟΣΠΕΡΤ, άρχισε να διαπραγματεύεται με την κυβέρνηση το μέλλον της ΕΡΤ και των υπαλ-

λήλων στη βάση της αισχρής αντι-ΕΡΤ και αντεργατικής απόφασης του αλωμένου από ΣΥΡΙΖΑ -ψευτοΚΚΕ ΣτΕ. Είναι φανερό ότι αυτή η διαπραγματεύση θα οδηγήσει σε μια ΝΕΡΙΤ στην οποία θα έχουν επιλεγεί τα πιο κνιτοσυριζικά από τη μια μεριά, και από την άλλη τα πιο φασιστοειδή στελέχη της ΝΔ, και των ΑΝΕΛ για να σχηματιστεί ό-πως παντού αλλού στο κατ' εξοχήν κράτος (στρατός, αστυνομία, δικαστήρια, κρατική τηλεόραση) το νέο φαιο-«κόκκινο» ιδεολογικό μέτωπο.

Τα ανάλογα βλέπουμε να ξεκινάνε τώρα στους τρεις νέους διωκόμενους κλάδους.

Οι «λύκοι» κατά της δημοτικής αστυνομίας και των σχολικών φυλάκων

Βλέπουμε καταρχήν να καταργείται η δημοτική αστυνομία μέσα σε μια νύχτα με τον ίδιο πραξικοπηματικό τρόπο με τον οποίο καταργήθηκε η ΕΡΤ. Μόνο που δεν θα υπάρξει μια νέα δημοτική αστυνομία, όπως έγινε με την ΕΡΤ. Η δημοτική αστυνομία διαλύεται. Και διαλύεται γιατί αυτή ήταν η αληθινή θέληση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και του ψευτοΚΚΕ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το είπε αυτό ποτέ ανοιχτά, αλλά και ο πιο άσχετος με τα δημοτικά ζητήματα θα καταλάβει ότι αυτό εννοούσε όταν πριν λίγους μήνες η παράταξη του στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας έβαλε 6 αρχειακά σημεία λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας που ουσιαστικά αναρούσαν την ίδια την ύπαρξή της. Πρόκειται για τα εξής (Αυγή, 8/2/2013):

«1. Η λειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας σύμφωνα με τον νόμο 3731/2008 να περιοριστεί αυστηρά στο πλαίσιο λειτουργίας των ΟΤΑ ως καθαρά δημοτικής υπηρεσίας. 2. Να μην εμπλέκεται η Δημοτική Αστυνομία σε δράσεις καταστολής, διώξεις και ανακριτικές ενέργειες. 3. Να ακυρωθεί το μνημόνιο συνεργασίας δημοτικής αστυνομίας και Ε.Λ.ΑΣ., που συνυπέγραψαν Μπακογιάννη και Βουλγαράκης. 4. Να μη στεγάζεται η Ε.Λ.ΑΣ. μέσα στη Δημοτική Αστυνομία και να μην υπάρχει καμία συνεργασία Δημοτικής Αστυνομίας και Ε.Λ.ΑΣ. 5. Να επαναρρυθμιστεί το υπαίθριο εμπόριο λαμβάνοντας υπόψη τις σημερινές συνθήκες μεγάλης φτώχειας, και να αφαιρεθεί από τα καθήκοντα της Δημοτικής Αστυνομίας η αρμοδιότητα ελέγχου της νομιμότητάς του. 6. Η Δημοτική Αστυνομία χρειάζεται εκδημοκρατισμό στη λειτουργία της και διάλυση των θυλάκων φασιστικής νοοτροπίας».

Τα 5 πρώτα σημεία σημαίνουν ότι η δημοτική αστυνομία δεν θα έχει καθήκοντα αστυνόμευσης, δηλαδή δεν θα είναι αστυνομία. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και το ψευτοΚΚΕ δεν θέλουν τη δημοτική αστυνομία γιατί αυτή είναι μια αστυνομία ιδιαίτερα ισχυρή στους δύο μεγαλύτερους Δήμους της χώρας, Αθήνα και Πειραιά, οι οποίοι δεν βρέθηκαν ποτέ στα χέρια του σοσιαλφασισμού και του φασισμού αλλά των μισοδημοκρατικών στη στελεχική μάζα τους κομμάτων της ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Γι αυτό η Δημοτική Αστυνομία, που σε επιμέρους ζητήματα διώ-

ξων συνεργάζεται με την Ε.Λ.ΑΣ, είναι μια αστυνομία με απείρωσ πιο μικρή φασιστική παράδοση και δεσμούς με τη ναζιστική συμμορία από ότι η πολύ φιλοχρυσουγίτικη, ιδιαίτερα στο μεσαίο της στελεχικό επίπεδο και στη βάση της Ε.Λ.ΑΣ. Κι όμως στο σημείο 6 ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί τη Δημοτική Αστυνομία για φασιστικούς θυλάκους, την ώρα που δεν έχει κάνει καμιά κινητοποίηση ενάντια σε αυτό το φαινόμενο στην Ε.Λ.ΑΣ, όπου μάλιστα εκπρόσωποι του σαν τη Δούρου δεν διστάζουν να διαδηλώσουν μαζί με την αστυνομία (ΠΟΑΣΥ) δίπλα στον Κασιδιάρη (δες ανακοίνωση της ΟΑΚΚΕ για την κλιμάκωση της ναζιστικής βίας με την ανοιχτή επίθεση της «ΧΑ» στους μικροπωλητές, <http://www.oakke.gr/na480/480mikropolitites.htm>, και άρθρο στη Νέα Ανατολή «ΣΥΡΙΖΑ: Ανοιχτά με τους ΑΝΕΛ, μουλωχτά με τους ναζιδες» <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/141->).

Μια από τις λειτουργίες της Δημοτικής Αστυνομίας που ενοχλούσαν ιδιαίτερα τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως και το ψευτοΚΚΕ είναι το ότι ήταν επιφορτισμένη από τις δημοτικές αρχές με το να εμποδίζει το λιανικό παραεμπόριο. Το παραεμπόριο το υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ ανοιχτά στο σημείο 5, στο όνομα της πάλης ενάντια στην φτώχεια. Στην ουσία το υποστηρίζει α) επειδή είναι στην πηγή του στα χέρια των κινέζων λαθρεμπόρων-χοντρεμπόρων που βγάζουν πολλά δις από αυτή τη δουλειά και των οποίων η βάση ισχύος βρίσκεται στην κυριαρχία της ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι του Πειραιά, και β) κυρίως, το υποστηρίζει επειδή στη λιανική αγορά το παραεμπόριο διεκπεραιώνεται από τους μετανάστες πράγμα που ιδιαίτερα πάνω στην κρίση δυναμώνει τον αντιμεταναστευτικό ρατσισμό και το φιλο-χρυσουγίτισμο (που σημαίνει και τη ρωσοφιλία) στους εκατοντάδες χιλιάδες νόμιμους μικρέμπορους της Αθήνας και όλης της χώρας. Ο Δήμος της Αθήνας χτυπάει το λαθρεμπόριο εκεί που μπορεί να το κάνει δηλαδή στην λιανική του έκδοση, επειδή λόγω κεντρικής πολιτικής γραμμής ούτε η Ε.Λ.ΑΣ, ούτε τα τελωνεία, ούτε οι αγορανομίες και η φορολογική δίωξη κάνουν στο ζήτημα αυτό τη δουλειά τους. Το ψευτοΚΚΕ έχει την ίδια γραμμή με τον ΣΥΡΙΖΑ στο ζήτημα της δημοτικής αστυνομίας μόνο που δεν διστάζει να ζητήσει ωμά τη διάλυση της Δημ. Αστυνομίας, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το κάνει για να μπορεί να χτυπάει τη Δημοτική Αστυνομία μέσα από την ΠΟΕ-ΟΤΑ που την ηγεσία της μέσω του αρχιτραμπούκου Μπαλασόπουλου σήμερα ελέγχει. Το ψευτοΚΚΕ λέει σε ανακοίνωση του στις 5 Ιούλη για τους δημοτικούς αστυνομικούς: «Να παραμείνουν στην Τοπική Διοίκηση, με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους άλλους δημοτικούς υπαλλήλους, με καθήκοντα που θα αφορούν αποκλειστικά και μόνο την εξυπηρέτηση των αναγκών των ασθενέστερων κοινωνικών και ειδικών ομάδων, την - όσο το δυνατό - πιο ανθρώπινη λειτουργία των πόλεων και δε θα χρησιμοποιούνται από τις δημοτικές αρχές σε καμία περίπτωση ως όργανα αυταρχισμού για συλλήψεις και καταστολή» (<http://www.902.gr/eidisi/apopseis-sholia/21582/shetika-me-ti-metakinisi-ton-ypallilon-tis-dimotikis-astynomias>).

Την ίδια πολιτική πρόθεση, δηλαδή την κατάργηση ενός δημοτικού οργάνου ελέγχου

και προστασίας, έχει και η κατάργηση των δημοτικών φυλάκων των σχολείων. Με αυτούς δεν τα πάει επίσης καθόλου καλά ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ γιατί είναι πάγια θέση τους ότι οι Δήμοι δεν πρέπει να ανακατεύονται σε ένα χώρο εκπαίδευσης όπου σε γενικές γραμμές αυτά τα κόμματα έχουν τη μεγαλύτερη εξουσία στο εσωτερικό του μέσω της ΟΛΜΕ και των αντίστοιχων οργάνων συνδιοίκησης, δηλαδή μέσα από τις ενώσεις και ομοσπονδίες συλλόγων γονέων και κηδεμόνων, και μέσα από τις καταλήψεις-μπούκες από τα έξω. Ένα από τα καθήκοντα που είχε αναθέσει το κράτος στο σχολικό φύλακα ήταν να ελέγχει την είσοδο όσων απέξω δεν είχαν σχέση με τη σχολική δραστηριότητα. Σίγουρα αυτή η απασχόληση θα προκαλούσε προβλήματα όταν οι συριζοκνίτες άφηναν τα ερημωμένα σχολεία των άμαζων καταλήψεων στα χέρια του απ έξω λούμπεν.

Γενικά σήμερα όχι μόνο σε ότι αφορά τη δημοτική αστυνομία και σε ότι αφορά τους φύλακες, αλλά νομίζουμε και από γενικότερη πολιτική άποψη οι κνιτοσυνασπισμοί θέλουν αδυνάτισμα των Δήμων και ενίσχυση του κεντρικού κράτους. Γιατί αποδείχτηκε ότι στους Δήμους δεν καταφέρνουν εύκολα να αποκτήσουν πλειοψηφική δύναμη, επειδή οι πολίτες είναι πιο κοντά στα δημοτικά ζητήματα, (δες δήμους Αθήνας-Θεσσαλονίκης). Αντίθετα στην κεντρική πολιτική σκηνή όπου σήμερα πια με την καταστροφική κρίση μετράει η πιο ξέφρενη φασιστική δημαγωγία και όπου τα αληθινά γεγονότα είναι κρυμμένα πίσω από αυτήν την κεντρική σκηνή, τα σοσιαλφασιστικά και φασιστικά κόμματα είναι ήδη πλειοψηφική δύναμη.

Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε την επίθεση των τραμπούκων του Μπαλασόπουλου στο δήμαρχο της Αθήνας Καμίνη την ώρα ακριβώς που αυτός υπεράσπιζε την ανάγκη για δημοτική αστυνομία. Έτσι εξηγείται επίσης και το ότι πέρασε το κομμάτι του νέου νομοσχεδίου για του Δήμους σύμφωνα με το οποίο το Υπουργείο Οικονομικών με το Παρατηρητήριο αξιολόγησης και ελέγχου του προϋπολογισμού των ΟΤΑ θα ελέγχει σε πολύ μεγάλο βαθμό τους προϋπολογισμούς των Δήμων, ελαττώνοντας αποφασιστικά τη διοικητική τους αυτοτέλεια.

Οι λύκοι κυβέρνησης-ΟΛΜΕ σκοτώνουν τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ

Ας έρθουμε τώρα και στην Τρίτη κατάργηση αυτού εδώ του νομοσχεδίου, την ξαφνική επίσης, πραξικοπηματική και άνευ καμιάς διαβούλευσης κατάργηση μιας σειράς από τις ειδικότητες των καθηγητών των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, και την άμεση θέση των καθηγητών αυτών σε διαθεσιμότητα με την απειλή της απόλυσης. Εδώ τα πράγματα βολούν. Δεν υπάρχει τίποτα πιο λυσσαλέο από τη μάχη που έχουν δώσει ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ εδώ και πολλά χρόνια, ειδικά το ψευτοΚΚΕ επί δεκαετίες, για την κατάργηση της μέσης τεχνικής εκπαίδευσης. Τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ είναι το τελευταίο υπόλειμμα μιας σύγχρονης τεχνικής παιδείας στην Ελλάδα που αυτά τα κόμματα τη σαμπόταραν, όπως σαμπόταραν όλη την τεχνική και θετική εκπαίδευση, όλη την εφαρμοσμένη έρευνα και όλη τη βιομηχανική ανάπτυξη-που

ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΒΑΡΙΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Η βαριά βιομηχανία που είναι η βάση για την ύπαρξη της χώρας μας σαν μιας σύγχρονης, ανεξάρτητης και προοδευμένης χώρας με ένα λαό με κάπως ψηλό βιοτικό επίπεδο, βρίσκεται κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού. Αιτία το συστηματικό σαμποτάζ της από τα 6 κόμματα και τη ναζιστική συμμορία που θέλουν να την παραδώσουν στο ρωσοκινεζικό άξονα που ήδη την αγοράζει τζάμπα.

Κορυφή της βαριάς βιομηχανίας είναι η χαλυβουργία. Χωρίς χάλυβα δεν υπάρχει στοιχειωδώς οικονομικά και πολιτικά ανεξάρτητη ανάπτυξη μιας χώρας.

Στην Ελλάδα η χαλυβουργία για χρόνια τώρα υπονομεύεται από τους πράκτορες του σοσιαλμπερλιασμού. Η δολοφονία από τη «17 Νοέμβρη» του Αγγελόπουλου, τον οποίο νωρίτερα είχε πολιτικά αδυνατίσει μέσα από παρατεταμένες απεργίες το ψευτοΚΚΕ, είχε σαν αποτέλεσμα να παγώσουν οι υψικάμινι της Χαλυβουργικής. Και πρόσφατα μετά από 9 μήνες μιας απεργίας ενάντια σε κάθε οικονομική παραγωγική λογική, που την πραγματοποιούσε τελικά χωρίς την πραγματική πλειοψηφική θέληση των εργαζομένων το ψευτοΚΚΕ, η Ελληνική Χαλυβουργία βρίσκεται και αυτή στο χείλος του γκρεμού. Και οι τρεις ελληνικές χαλυβουργίες, οι δύο προαναφερθείσες και η Σιδενόρ, αυτή τη στιγμή είναι προ του οριστικού κλεισίματος. Η κατάστασή τους αποτυπώνεται στον παρακάτω πίνακα που δείχνει τη συνολική παραγωγή χάλυβα σε χιλιάδες τόνους στη χώρα μας πριν και μετά την κρίση.

Έτος	2007	2011	2012
Εγχώρια αγορά	2105	625	365
Εξαγωγές	395	985	685
Σύνολο	2500	1600	1050

Λόγω της κατακόρυφης καταστροφικής πτώσης της οικοδομής και του κατασκευαστικού τομέα μέσω της υπερφορολόγησης και του σαμποταριστικού παγώματος (και με το επιλεκτικό υπέρ του Μπόμπολα κίνημα «δεν πληρώνω») των μεγάλων οδικών έργων, «η ζήτηση στην Ελλάδα για χαλυβουργικά προϊόντα το 2013 θα πέσει κάτω από τους 300.000 τόνους, θα επιστρέψει δηλαδή στα επίπεδα της δεκαετίας του 1950» !!! (Βήμα, 7-7). Παρόλο που την ίδια στιγμή «η παραγωγική ικανότητα των ελληνικών χαλυβουργιών προσεγγίζει τους 4 εκατομμύρια τόνους!» (στο ίδιο). **Γίνεται έτσι αντιληπτό ότι οι χαλυβουργίες στη χώρα μας, που είναι γενικά πολύ σύγχρονες, υπολειπονται κατά 75% σε σχέση**

με τις πραγματικές τους δυνατότητες. Το εργοστάσιο της Χαλυβουργίας Ελλάδος στον Ασπρόπυργο βρίσκεται ήδη σε καθεστώς ψυχρής εφεδρείας. «Ψυχρή εφεδρεία» σημαίνει ότι το χαλυβουργείο όπου λιώνει το σκραπ έχει πάψει να λειτουργεί. Απλά γίνονται εργασίες συντήρησης και διορθώσεις, ώστε να είναι σε θέση οι φούρνοι να επαναλειτουργήσουν άμεσα. Σε καθεστώς ψυχρής εφεδρείας βρισκόταν και το εργοστάσιο της Χαλυβουργικής στην Ελευσίνα, το οποίο πρόσφατα έβαλε πάλι μπροστά. Ούτε όμως και στη Σιδενόρ οι συνθήκες είναι καλύτερες. Τα εργοστάσια σε Θεσσαλονίκη και Βόλο (Sovel) λειτουργούν λίγες ημέρες την εβδομάδα, ενώ το Μάρτιο η μονάδα της Sovel είχε τεθεί σε διαθεσιμότητα.

Αυτή η κατάσταση δεν οφείλεται μόνο στην πτώση της εσωτερικής ζήτησης, δηλαδή στην πτώση της οικοδομής και του κατασκευαστικού τομέα. **Οφείλεται και σε ένα ειδικό σαμποτάζ της παραγωγής που είναι έτσι φτιαγμένο ώστε να σκοτώνει και τις εξαγωγές.**

Ήταν λογικό μετά την κατακόρυφη πτώση της εσωτερικής ζήτησης οι χαλυβουργίες να στραφούν στις εξαγωγές. Για να μπορέσει ένα προϊόν μη μονοπωλιακό να σταθεί στην παγκόσμια αγορά πρέπει να είναι στοιχειωδώς αντίστοιχο τόσο σε επίπεδο τιμής όσο και ποιότητας με τα ανταγωνιστικά του. Το 2011 τα χαλυβουργικά προϊόντα έφτασαν μεν στο μεγαλύτερο ποσό εξαγωγών και ήταν μαζί με τα προϊόντα αλουμινίου τα πρώτα σε αξία εξαγωγή αγαθά της χώρας φθάνοντας τα

650 εκατ. ευρώ, **αλλά πούλαγαν κάτω του κόστους οπότε τελικά αναγκάστηκαν να μειώσουν στο ελάχιστο και τις εξαγωγές τους.**

Αυτό γιατί ήδη από το 2010 το ρωσόδουλο καθεστώς επέβαλε δύο ειδών μέτρα κατά της βιομηχανίας: **α) μέτρα τεράστιας αύξησης του κόστους της ενέργειας** που είχε επίπτωση σε όλη τη βιομηχανία αλλά ειδικά κατέστρεφε τη βαριά βιομηχανία και ειδικότερα την πολύ ενεργοβόρα χαλυβουργία και **β) μια φορολογική καταιγίδα** σε όλη τη βιομηχανία. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το τελικό κόστος του χάλυβα εκτοξεύτηκε στα ύψη, η ανταγωνιστικότητα βυθίστηκε, οπότε και οι εξαγωγές χάλυβα έπεσαν στον πάτο. Πρόκειται για μια συνειδητή πο-

λιτική παραγωγικής καταστροφής και ταυτόχρονα υποδούλωσης της χώρας. Η αύξηση του ενεργειακού κόστους και της φορολογίας, είχε σαν αποτέλεσμα το κόστος των προϊόντων να εκτοξευτεί.

Το κόστος ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί το 35% του κόστους μεταποίησης των εγχώριων χαλυβουργιών και ανεβάζει κατά τουλάχιστον 10% το συνολικό κόστος παραγωγής για τα ελληνικά χαλυβουργικά προϊόντα σε σχέση με τις ανταγωνίστριες χώρες. Γιαυτό παρόλη τη δραστική και βίαιη μείωση των ελληνικών μισθών τα τελευταία χρόνια η παραγωγική βύθιση συνεχίστηκε. Οι ίδιοι οι αστοί παρατηρούν: «**Το κόστος εργασίας από το 63,4% του βιομηχανικού κοστολογίου το 2008 υποχώρησε το 2012 στο 39,6% και το κόστος ενέργειας από το 26,5% εκτινάχθηκε στο 45,3%. Δηλαδή, ότι κερδήθηκε από τη μία πλευρά χάθηκε από την άλλη. Όλες οι θυσίες των εργαζομένων πήγαν στη ΔΕΗ και στο φυσικό αέριο...**» (<http://www.euro2day.gr/specials/interviews/133/articles/756720/Article.aspx>). Ενώ δηλαδή η πτώση των μισθών έπρεπε να μεταφραστεί σε πτώση της τιμής του προϊόντος και κατά συνέπεια να γίνεται έστω και με αυτόν το βάρβαρο τρόπο ανταγωνιστικό στην παγκόσμια αγορά, εν τούτοις με την πολιτική των ρωσόδουλων η τιμή αυτή εξακολουθεί να είναι πολύ υψηλή. Στον παρακάτω πίνακα βλέπουμε τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου που πληρώνει η βαριά βιομηχανία της χώρας μας σήμερα.

	Ηλεκτρική ενέργεια Ευρώ/μεγαβατώρα	Φυσικό αέριο Ευρώ/ μεγαβατώρα
Ελλάδα	80	47
ΕΕ (μέση τιμή)	35	30-35

Αλλά επειδή δε φτάνουν οι υψηλές αυτές τιμές της ενέργειας το διακομματικό καθεστώς έχει επιβάλει μια σειρά από φόρους στη βιομηχανία που αυξάνουν ακόμη παραπέρα την τελική τιμή του προϊόντος. Αναλυτικά, οι καταναλωτές υψηλής τάσης πληρώνουν ανά μεγαβατώρα Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης 2,5 ευρώ, τέλη ΑΠΕ 3,5 ευρώ, τέλη CO2 3,5 ευρώ και Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) 4 ευρώ. Στη μέση τάση οι χρεώσεις είναι διπλάσιες. Για ΕΦΚ καταβάλλουν 5 ευρώ, για τέλη ΑΠΕ 8 ευρώ, για τέλη CO2 5 ευρώ και για ΥΚΩ 7,5 ευρώ.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται **«μόνον οι έκτακτοι φόροι που ενσωματώνονται στην τελική τιμή που πληρώνουν οι έλληνες βιομηχανοί αγγίζουν την τελική τιμή που πληρώνει ο γάλλος συνάδελφός τους»** (Βήμα, 7-7).

Αλλά το σαμποτάζ δεν το κάνουν απλά και μόνο οι ρωσόδουλοι έλληνες κυβερνήτες. Το κάνουν ωμά και τα ίδια τα ρώσικα αφεντικά τους.

Οι τιμές του φυσικού αερίου που πουλά το ρώσικο μονοπώλιο της **Gasprom στην Ελλάδα είναι 30% ακριβότερες από ότι το αγοράζει η υπόλοιπη Ευρώπη.** Αλλά η ΔΕΠΑ ανεβάζει και αυτή την τιμή του αερίου με το ποσοστό του κέρδους της να είναι περίπου 15%, που θεωρείται υπερβολικά υψηλό. Ταυτόχρονα με τις παραπάνω υψηλές τιμές επιβάλλονται και άλλοι φόροι στο φυσικό αέριο. Από την 1η Σεπτεμβρίου του 2011 «**επιβάλλεται στις χαλυβουργίες ο ειδικός φόρος κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο φυσικό αέριο, που ανέρχεται σε 5,4 ευρώ/MWh. Το ύψος του φόρου αυτού είναι δεκαπλάσιο από το ελάχιστο ύψος που προβλέπει η Οδηγία 98/2003 (0,15 ευρώ/GigaJoule ή 0,54 ευρώ/MW). Τα περισσότερα κράτη-μέλη της ΕΕ δεν επιβάλλουν ΕΦΚ στις βιομηχανίες τους ή επιβάλλουν το ελάχιστο της Οδηγίας»** (<http://www.propolitix.gr/?p=761>). Συμπερασματικά και όπως καταγγέλλει η ΕΒΙΚΕΝ (Ένωση Βιομηχανικών Καταναλωτών Ηλεκτρικής Ενέργειας): «**Εκτίμησή μου είναι ότι και στην Υψηλή Τάση οι διαφορές είναι ση-**

μα - ντικές και ότι το κόστος στη χώρα μας,

ανάλογα με τον κλάδο, είναι από 30% έως και 100% υψηλότερο από εκείνο των ανταγωνιστών μας. Όμως και το κόστος του φυσικού αερίου για τη βιομηχανία είναι στη χώρα μας απαγορευτικό, **30-40% υψηλότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και μέχρι και 100% ακριβότερο από ορισμένους Ευρωπαίους ανταγωνιστές μας»** (<http://www.newsbomb.gr/chrhma/story/324548>, 8-7). Στον παρακάτω πίνακα φαίνονται οι επιπτώσεις

Χώρα	Μεταβολή εξαγωγών της χώρας %
Ελλάδα	-41,8
Ιταλία	+64,4
Πορτογαλία	+16,5
Ισπανία	+21,3

αυτής της πολιτικής στις εξαγωγές στην Αλγερία το 2012 και για αντίστοιχες χώρες του ευρωπαϊκού νότου με κρίση.

Τα στοιχεία είναι από <http://www.energypress.gr/news/oikonomia>, 2-4.

Μπροστά στον κίνδυνο να κλείσουν οι χαλυβουργίες στην Ευρώπη εν μέσω μιας παγκόσμιας κρίσης στο βιομηχανικό αυτό κλάδο, η **Ευρωπαϊκή Ένωση ζητά από τα κράτη-μέλη της «Να μειωθούν τα τιμολόγια ενέργειας σε ενεργοβόρες βιομηχανίες, όπως οι χαλυβουργίες, στο πλαίσιο μέτρων για τη στήριξη του κλάδου, που έχει υποστεί βαρύ πλήγμα από τη μείωση της ζήτησης και τα “λουκέτα” σε μονάδες παραγωγής. Το «σχέδιο δράσης για τον χάλυβα» που παρουσιάστηκε από τον αρμόδιο επίτροπο Αντόνιο Ταγιάνι, θέτει στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας, την ενίσχυση της καινοτομίας και τη μείωση του ενεργειακού κόστους για τον κλάδο, που διαμορφώνεται στο 40% του λειτουργικού κόστους»** (<http://www.energypress.gr/news/timologia/Komision>, 11-6). Η υπόλοιπη Ευρώπη δηλαδή φροντίζει να μην κλείσουν οι βιομηχανίες της, και αυτό όχι μόνο για τα κέρδη των καπιταλιστών αλλά και για την ύπαρξη αυτών των χωρών σαν προηγμένων βιομηχανικών. Αντίθετα η «επαναστατική» Ελλάδα, στην πραγματικότητα η πιο πολιτικά καθυστερημένη χώρα της Ευρώπης, κάνει ότι μπορεί για να κλείσει τις δικές της, οδηγώντας στην ανεργία νέες χιλιάδες βιομηχανικών εργατών και τη χώρα σε απόλυτη εξαθλίωση.

Τα παραπάνω μέτρα είχαν άμεσα αποτελέσματα που αποτυπώνονται στους ισολογισμούς των βιομηχανιών, που φαίνονται στον παρακάτω πίνακα.

Αποτελέσματα ελληνικών χαλυβουργιών-Ζημιές σε εκατομ. ευρώ			
Έτος	2010	2011	2012
Ελληνική Χαλυβουργία	15,6	48,8	38
Χαλυβουργική	48	58,1	-
Σιδενόρ	23	48,9	66,6

Συνολικά για την τετραετία 2009-2012 οι χαλυβουργίες εμφάνισαν συνολικά ζημιές 600 εκατ. ευρώ. Τα στοιχεία είναι από <http://www.dealnews.gr/epixeiriseis>, 19-6-12 και <http://www.euro2day.gr/news/enterprises>, 27-2, καθώς και <http://www.euro2day.gr/news/enterprises>, 20-6.

Αυτή τη δύσκολη κατάσταση την επιδεινώνουν παραπέρα οι πρακτικές ηγεσίες των δήθεν αριστερών κομμάτων του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ καθώς και της εξωκοινοβουλευτικής ούρας τους. Πολλές φορές αυτό το πετυχαίνουν εμποδίζοντας τον εκσυγχρονισμό του εργοστασίου και κατά συνέπεια την πτώση του κόστους παραγωγής όπως έγινε με την παρεμπόδιση της κατασκευής λιμανιού από την Ελληνική Χαλυβουργία στον Ασπρόπυργο ή στο Βόλο. Αυτός ο εκσυγχρονισμός

μπορεί σε ένα εργοστάσιο να του επιτρέψει μέσα σε συνθήκες κρίσης και αύξησης των τιμών της ενέργειας να επιβιώσει.

Όταν δεν επαρκούν για το κλείσιμο των εργοστασίων οι ψηλές τιμές της ενέργειας (δες πχ Σέλμαν), η υπερφορολόγηση και το σαμποτάρισμα του τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, επεμβαίνει η αντιμαρξιστική ψευτοαριστερά για να τα αποτελειώσει χρησιμοποιώντας δήθεν εργατικά «ταξικά» επιχειρήματα. Το βασικό σύνθημα αυτού του είδους σαμποτάζ είναι το «καμιά απόλυση, καμιά μείωση μισθών, όποιος και αν είναι ο όγκος της παραγωγής και όποιο να είναι το κόστος παραγωγής της βιομηχανίας».

Όταν αυτό το σύνθημα, την ώρα που έχει συντριβεί και η εσωτερική ζήτηση και οι εξαγωγές, μετατραπεί σε απεργία διαρκείας τότε έχουμε σίγουρο κλείσιμο του εργοστασίου. Όταν κλείνει το εργοστάσιο οι ψευτοαριστεροί λένε στους εργάτες ότι γι αυτό φταίει ο καπιταλιστής γιατί, όπως λένε, αν ήθελε να το κρατήσει σε λειτουργία θα έβαζε νέα κεφάλαια από τα κέρδη που έχει συσσωρεύσει στο παρελθόν. Αλλά ποιο κεφάλαιο αποφασίζει να μειωθεί και μάλιστα αποφασίζει να μειώνεται ασταμάτητα επί χρόνια, όπως γίνεται στις χαλυβουργίες; Ούτε καν ο σοσιαλισμός δεν μπορεί να ζει ένα εργοστάσιο όταν αυτό έχει διαρκώς ζημιές, γιατί το προϊόν του δεν μπορεί να καταναλωθεί σε τιμές που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής, οπότε θα χρειάζεται να τρώει το όποιο παραγωγικό κεφαλαικό απόθεμα του έχει μείνει. Γι αυτό ο Λένιν και το ΚΚΣΕ είχαν αποφασίσει στην περίοδο της Νέας Οικονομικής Πολιτικής (ΝΕΠ) να απολύονται οι εργάτες που δεν ήταν χρειαζόμενοι στην παραγωγή ακριβώς για να μη βυθιστούν και κλείσουν τα εργοστάσια

αυτά. Και τότε μάλιστα δεν υπήρχαν ούτε καν επιδόματα ανεργίας και οι εργάτες γύριζαν στα χωριά τους όπου ζούσαν πολύ χειρότερα από πριν. Μήπως αυτό σημαίνει ότι οι εργάτες πρέπει να δέχονται αδιαμαρτύρητα και μάλιστα για μακρύ χρόνο τη μείωση της δουλειάς και των μισθών όταν τους τη ζητήσει ο εργοστασιάρχης; Όχι. Πρέπει να απαιτήσουν να έχουν στα χέρια τους και να ψάξουν τα οικονομικά της εταιρείας και να βρουν τι φταίει για τη ζημιά στην εταιρεία. Και αν βρουν ότι φταίει πραγματικά η τεχνητά ψηλή τιμή της ενέργειας και η υπερφορολόγηση, τότε πρέπει να απαιτήσουν από την κυβέρνηση και μάλιστα σε ενόχλητα με το συγκεκριμένο καπιταλιστή να καταργήσει αυτές τις ειδικές επιβαρύνσεις. Αυτή τη γραμμή οι σοσιαλιστές του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥ-

ΡΙΖΑ την καταγγέλλουν μετά βδελυγμίας σαν γραμμή ταξικής συνεργασίας και προδοσίας. Αυτό έγινε πριν λίγους μήνες όταν η ηγεσία της ΠΟΕΜ (Ομοσπονδίας Μετάλλου) έβαλε ζήτημα πάλης ενάντια στην ακριβή τιμή του ρεύματος για τις χαλυβουργίες, το ψευτοΚΚΕ την κατήγγειλε ότι ζητάει πρόνοια για το βιομήχανο (!) και συγκεκριμένα «σαν προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι εργαζόμενοι σαν μέσο πίεσης για να εξασφαλιστούν νέα **πρόνοια για το βιομήχανο**» (902.gr, 6/3/2013). Στην **πραγματικότητα η δική τους είναι η γραμμή της πιο επαίσχυντης και εγκληματικής ταξικής συνεργασίας με τους πολύ μεγαλύτερους καπιταλιστές της Ρωσίας και της Κίνας που κλείνουν τα ελληνικά εργοστάσια για να εγκαταστήσουν εδώ τζάμπα αποικιοκρατικές οικονομικές και πολιτικές βάσεις. Η γραμμή του ψευτοΚΚΕ εναντίον κάθε αντιφασιστικού και αντιιμπεριαλιστικού μετώπου αποδεικνύει όσο τίποτα άλλο τον πραγματικά προδοτικό για την εργατική τάξη και κομπραδόρικο φιλοϊμπεριαλιστικό χαρακτήρα του.**

Πέρα από τον κομπραδόρικο χαρακτήρα τους τα 2 ψευτοαριστερά κόμματα (ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ) δεν θέλουν γενικότερα την έρευνα των οικονομικών στοιχείων και τον οποιονδήποτε έλεγχο μιας επιχείρησης από τους εργάτες για να τους κρατούν στην αμάθεια και στην ταξική αμορφωσιά ώστε να μπορούν έτσι να τους ελέγχουν. Θέλουν να είναι οι σωτήρες και φυσικά τα νέα αφεντικά αν τα κόμματά τους έρθουν στην εξουσία. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Ο έλεγχος της οικονομικής κατάστασης του εργοστασίου για παράδειγμα των χαλυβουργιών θα αποκαλύψει ότι το σημερινό κράτος με τη ρωσόδουλη ηγεσία του και με τα μέτρα που παίρνει σαμποτάρει επίσης την παραγωγή. Και τότε οι εργάτες θα βάλουν ζητήματα που έχουν να κάνουν με το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας, με το κόστος του φυσικού αερίου. Τότε θα ανακαλύψουν το τεράστιο σαμποτάζ που τα ίδια τα κόμματα έκαναν στη λιγνιτοπαραγωγή της χώρας εμποδίζοντας εργοστάσια που θα έκαιγαν λιγνίτη ή εμποδίζοντας υδροηλεκτρικά εργοστάσια που θα έριχναν το κόστος της κιλοβατώρας. Ταυτόχρονα θα ανακάλυπταν την απέραντη ενεργειακή ε-

ξάρτηση της χώρας από το πανάκριβο ρώσικο φυσικό αέριο. Έτσι η συνδικαλιστική τους πάλη θα έπαιρνε τη μορφή της πολιτικής πάλης ενάντια στο συνολικό καπιταλιστή που είναι το κράτος.

Αν λοιπόν δοθεί η πάλη όχι μόνο των εργατών της χαλυβουργίας αλλά όλης της εργατικής τάξης ενάντια στις σαμποταριστικά ψηλές τιμές της ενέργειας, στην υπερφορολόγηση και ενάντια στο σαμποτάρισμα του κάθε τεχνικού εκσυγχρονισμού των εργοστασίων, και αν τα βιομηχανικά κόστη γίνουν φυσιολογικά, τότε οι εργάτες πρέπει και μπορούν να απαιτήσουν άμεσα από την εργοδοσία την αύξηση του χρόνου εργασίας και των μισθών στα κανονικά επίπεδα και γενικά να δώσουν την οικονομική πάλη μέσα στο εργοστάσιο από θέση ισχύος. Αν η αύξηση του χρόνου εργασίας σημαίνει αύξηση των προσλήψεων, τότε οι εργαζόμενοι πρέπει να απαιτήσουν να επανασπρωσληφθούν πρώτα οι απολυμένοι συνάδελφοί τους.

Το πιο βασικό πάντως από στρατηγική άποψη στο να ζήσει ένα εργοστάσιο δεν είναι μόνο το να ζήσουν οι ίδιοι οι εργάτες ή η οικογένειά τους, αλλά να συνεχίσουν να υπάρχουν σαν εργάτες, σαν τάξη και να συνεχίσουν να υπάρχουν τα μέσα παραγωγής που είναι η υλική βάση, η αναγκαία προϋπόθεση της σοσιαλιστικής κοινωνίας και της σταθερής εργατικής εξουσίας. Άλλωστε πως μπορεί χωρίς εργοστάσια να συνεχιστεί η εργατική ταξική πάλη; Από εκεί θα υψωθούν οι εργάτες όταν θα έρθει η ώρα και θα μετατρέψουν τη συνδικαλιστική πάλη σε πολιτική πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας. Τότε θα αποκτήσουν και τον έλεγχο της παραγωγής και θα είναι αφεντικά στα μέσα παραγωγής που πάνω τους θα χτιστεί η νέα κοινωνία.

Με αυτούς τους τρόπους λοιπόν η ξενόδουλη κυβέρνηση χτυπά από έξω και οι ψευτοαριστεροί από τα μέσα. Έτσι ενώνονται και οι δύο στο κοινό σαμποτάρισμα της παραγωγής και της καταστροφής.

Αλλά πάνω από όλα αυτό που χρειάζεται είναι η ανεξαρτησία των εργατών από τα κόμματα της ψευτοαριστεράς. Η ΟΑΚΚΕ είναι εδώ για να δια φωτίσει αυτήν την πάλη και για να την οργανώσει.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

γκαία στο βαθμό που οι Σαμαράς-Βενιζέλος δεν θα μπορούν να σταθούν στην εξουσία μέσα σε συνθήκες της αυξανόμενης φτώχειας και εξαθλίωσης που φέρνει η καταστροφή της παραγωγικής βάσης της χώρας η οποία διεξάγεται με μεγαλύτερη ένταση σήμερα. Η κτηνώδης όσο και βλακώδης πολιτικά και οικονομικά εμμονή των μονοπωλιστών της Ευρώπης που δεν καταγγέλλουν-αν διακρίνουν βέβαια-αυτή την πολιτική του σαμποτάζ και που αντιρροπίζουν τις συνέπειες της με μέτρα πείνας του λαού δίνει το πιο ισχυρό άλλοθιστους ρω-

σόδουλους και επιτρέπει στο αφεντικό τους να κρύβεται αλλά έως ένα βαθμό. Γιατί ξεπροβάλλει όλο και πιο πολύ η προβοσκίδα του, όταν αγοράζει τράπεζες (δες Πειραιώς που αμέσως μετά την απόκτηση στρατηγικού ποσοστού της από τον ολιγάρχη του Πούτιν Νέσις γιγάντασε και πήρε την Αγροτική, την Μιλένιουμ και τα καταστήματα στην Ελλάδα των κυπριακών τραπεζών), όταν αγοράζει ομάδες και βιομηχανίες (Σαββίδης-ΠΑΟΚ και ΣΕΚΑΠ, Ζέκτσερ-Δωδώνη), ή όταν οι σύμμαχοι του οιμισοδουλοκλήτες του κινέζικου φασιστικού κρατικού

συνέχεια στη σελ. 11

Πως δούλεψε τις «ανοιχτές συνελεύσεις» το μαύρο μέτωπο της απεργοσπασίας, της φίμωσης και της υφαρπαγής της ΕΡΤ με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ

Παρεμβάσεις των ΟΑΚΚιτών σε αυτό το επίπεδο

Από την πρώτη μέρα του διαγγέλματος του φασιστικού κλεισίματος της ΕΡΤ και της κατάληψης του ραδιομεγάρου από τους εργαζόμενους εκεί, η ΟΑΚΚΕ εκτίμησε ότι η διάλυση της ΕΡΤ είναι πρώτα και κύρια ένα τεράστιο δημοκρατικό ζήτημα που η ωμότητα του εκφράστηκε από την ξαφνική, εντελώς απροειδοποίητη απόλυση 2600 εργαζομένων με ένα τηλεοπτικό διάγγελμα. Έτσι, βρέθηκε εκεί στον προαύλιο χώρο για να ενώσει τη φωνή της με τους χιλιάδες δημοκράτες που από όλη τη χώρα βρίσκονταν εκεί κάθε μέρα. Κάτω από το πανό της «ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΡΤ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ» ήταν καθημερινά οι σύντροφοι και οι φίλοι της οργάνωσης.

Η συγκέντρωση του κόσμου ξεκινούσε συνήθως μετά τις 6 το απόγευμα. Η αυλή και τα κάγκελα της αυλής γέμισαν από τα πανό των σοσιαλφασιστικών κομμάτων και οργανώσεων και σωματείων που συνήθως ελέγχουν αυτά τα κόμματα. Αυτά κάνανε πολύ θόρυβο εκεί αλλά τα συνθήματα και η γραμμή τους καθόλου δεν βοήθησαν στο κεντρικό αίτημα του αγώνα για δημοκρατία. Δηλαδή αντί να λένε «όχι στη φίμωση και στη λογοκρισία» λέγανε «όχι στις απολύσεις» αλλά με τον τρόπο που λένε να γίνουν άλλες 100.000 ή 1.000.000 νέες προσλήψεις στο δημόσιο. Δηλαδή δεν υπερασπίζονταν καν τους ανθρώπους που θα καταστραφούν αν απολυθούν μέσα στην ανεργία αλλά υπερασπίζονταν το «όλα στο δημόσιο», «όλοι δημόσιοι υπάλληλοι». Στην ουσία με τα συνθήματα και την ίδια την παρουσία τους εκεί συκοφαντούσαν τον αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ, γιατί τον παρουσίαζαν σαν κομματικό, υποταγμένο σε κόμματα που έχουν την αντιπαθητική στο λαό πολιτική της αποθέωσης της κρατικής γραφειοκρατικής σαπίλας, σπατάλης και λούφας.

Το κάνανε επίτηδες μάλιστα να κουράνε όλες τις ώρες τις σημαίες τους μπροστά στις κάμερες, ακόμα και στις μαζικές συναυλίες για να καπελώνουν και να εκθέτουν πολιτικά και να στενέουν τον αγώνα. Έτσι μπορούσε να δει κανείς του ΠΑΜΕ με καμιά 50ρια μέλη του που εναλλάσσονταν σε βάρδιες και με κάθε μέλος του να κρατά μια σημαία του και να είναι κάθε βράδυ εκεί μπροστά στις κάμερες στην είσοδο του ραδιομεγάρου μαζί με το ΕΠΑΜ, τη φαιο«κόκκινη» οργάνωση του Καζάκη. Αυτό το ΕΠΑΜ ξεπέρασε κάθε όριο καπελώματος του αγώνα των εργαζομένων αναρτώντας πανό στην μπροστινή όψη του μεγάρου καθώς και πανό στην είσοδό του. Θα νόμιζε κανείς ότι πρόκειται για το δεύτερο κόμμα της χώρας. Μάλιστα τα μέλη του είχαν και το ρόλο περιφρούρησης που τους είχε δοθεί, όπως δήλωναν τα ίδια, από την ΠΟΣΠΕΡΤ. Αν και πανό του ΣΥΡΙΖΑ ή συνιστώσων του βρίσκονταν διάσπαρτα στην αυλή, κάτω από αυτά υπήρχε πάντα ελάχιστος κόσμος. Μόνο το βράδυ μαζί με τους παραπάνω, εμφανίζονταν λίγα μέλη του να κρατούν σημαίες μπροστά στην είσοδο της ΕΡΤ. Εκεί βρισκόταν η εξέδρα στην οποία γίνονταν οι εκδηλώσεις των εργαζομένων που αναμεταδίδονταν από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο (κυρίως μέσω ίντερνετ).

Αυτή η πολιτική ζημιά στη μαζικότητα του αγώνα σταμάτησε ξαφνικά. Και σταμάτησε όχι γιατί ξαφνικά αποφάσισαν

αυτοί που προβόκαν τον αγώνα να γίνουν πιο διακριτικοί πολιτικά, αλλά γιατί αποφάσισαν να μειωθεί αριθμητικά κάθε συμπάρασταση, και να πέσουν οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι της ΕΡΤ στην απελπιστική αίσθηση της απομόνωσης.

Αυτό άρχισε το βράδυ της ανακοίνωσης της απόφασης του ΣΤΕ οπότε το ΠΑΜΕ εξαφανίστηκε ξαφνικά εντελώς από το προσκήνιο, το ίδιο και οι σημαίες του ΣΥΡΙΖΑ και το ΕΠΑΜ του Καζάκη μάζεψε ότι είχε από την είσοδο και εξαφανίστηκε επίσης και από την περιφρούρηση αλλά παρέμεινε σε ένα μέρος της αυλής. ΠΟΣΠΕΡΤ και ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισαν την επείγουσα απόφαση του ΣΤΕ σαν μια πρώτη νίκη. ΕΠΑΜ και ψευτοΚΚΕ αναγνώρισαν σε αυτή την απόφαση ότι τάχα επιβάλλει την ανοιχτή ΕΡΤ, και τη χτύπησαν μόνο στο σκέλος που αφορά την έγκριση των απολύσεων του προσωπικού της ΕΡΤ. Παρά τις διαφοροποιήσεις τους **όλοι μαζί** ταυτόχρονα με την ανακοίνωση της ΠΟΣΠΕΡΤ περί δήθεν «πρώτης νίκης» απέσυραν τα μέλη τους από το προαύλιο. Αυτό ξεγέλασε τον πολύ κόσμο των συμπαραστατών που νόμιζε ότι οι εργαζόμενοι είχαν χοντρικά κερδίσει.

Από την ημέρα εκείνη η παρουσία όλου αυτού του κόσμου ήταν σαφέστατα ελαττωμένη και μέρα με τη μέρα μηδενίστηκε γιατί οι άνθρωποι αυτών των κομμάτων, οι άνθρωποι της προδοσίας πιάσανε και από μέσα όλα τα συνδικαλιστικά πόστα και στένεψαν και στέγνωσαν πολιτικά το πρόγραμμα της ΕΡΤ και κυρίως κόψανε κάθε ενθουσιασμό και κάθε παθιασμένο και ειλικρινές κάλεσμα συμπάραστασης και μέσα στη χώρα και κυρίως διεθνώς. Η ΟΑΚΚΕ μετά την απόφαση του ΣΤΕ μοίρασε μια ανακοίνωση (που αναρτήσαμε και στο διαδίκτυο) πλατειά στο λαό και ιδιαίτερα στους εργαζόμενους της ΕΡΤ.

Η ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΤ

Ταυτόχρονα με την παρουσία μας στο προαύλιο και την προπαγάνδη των θέσεών μας κάποιοι σύντροφοί μας έπαιρναν μέρος σε μια ανοιχτή συνελεύση που διεξάγονταν στο πάρκινγκ του μεγάρου. Τη συνέλευση αυτή τη διοργάνωναν οι σοσιαλφασιστικές παρατάξεις, και βασικά ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως φάνηκε σε κρίσιμες στιγμές από τους πρωτοποθετημένους συντονιστές. Αυτοί που συμμετείχαν ήταν ωστόσο περισσότερο άτομα που κινούνταν στον πλατύτερο αναρχικό χώρο

καθώς και κάποιοι ανεξάρτητοι. Την πρώτη μέρα η συνέλευση αυτή είχε περίπου 150 άτομα, τη δεύτερη 300 άτομα, ενώ την τρίτη κατά σειρά μέρα έφτασε τα 500 άτομα. Το βασικότερο θέμα που μπήκε για συζήτηση από την πρώτη ως την τελευταία στιγμή ήταν η δημιουργία επιτροπών με βασικό σκοπό τη «συνδιαμόρφωση» του τηλεοπτικού προγράμματος που εξέπεμπαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ. Βασικός στόχος ήταν πάντα να αναδειχθούν θέματα που είχαν να κάνουν με την κράτηση του αναρχικού Σακκά ή με την προβολή κινήσεων στα οποία συμμετείχαν οι αναρχικοί από τα διάφορα ψευτοκινήματα που φτιάχνει ο ΣΥΡΙΖΑ και στα οποία χρησιμοποιεί τους αναρχικούς σαν πολιορκητικό κριό. Σε γενικές γραμμές οι αναρχικοί θεωρούσαν ότι εφόσον συμπαραστέκονται στον αγώνα των εργαζομένων μπορούσαν να απαιτήσουν-έτσι ακριβώς το διατύπωναν-τη συνδιαμόρφωση του προγράμματος της ΕΡΤ. Οι τοποθετήσεις των συντρόφων μας καθώς και των ανεξάρτητων που ήταν εκεί, είχαν να κάνουν με το ότι οι εργαζόμενοι που μάλιστα κινδυνεύουν τώρα με απόλυση πρέπει να έχουν τον πρώτο και αποφασιστικό λόγο στο κίνημα τους και όχι οποιοδήποτε συμπαραστάτες.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι η συζήτηση είχε μια επίφαση δημοκρατίας που μπέρδευε τον κόσμο και νόμιζε ότι μια τέτοια συνέλευση ήταν δημοκρατική. Δηλαδή ο ομιλητής δεν διακοπτόταν ότι και αν έλεγε, αλλά οι αποφάσεις ήταν προεπιλημμένες. Χαρακτηριστικά, προωθήθηκε ένα κείμενο θέσεων που έκφραζε τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή επέμβαση στο πρόγραμμα της ΕΡΤ με την εξής μέθοδο: Οι τοποθετήσεις ήταν τόσες πολλές ώστε στο τέλος λόγω του προχωρημένου της ώρας έμειναν ελάχιστοι που οι περισσότεροι, όπως αποδείχτηκε, ήξεραν τι θέλανε.

Οι σύντροφοί μας την επόμενη τοποθετήθηκαν ότι δεν μπορεί αυτό το κείμενο να εκφράζει τη Συνέλευση αφού πολλοί συμμετέχοντες είχαν εκφράσει διαφορετικές απόψεις και η Συνέλευση δεν ήταν Συνέλευση αλλά απλά μια ελεύθερη συγκέντρωση ανθρώπων που δεν έχει κανένα απολύτως δεσμευτικό χαρακτήρα, καμιά συγκρότηση σε σώμα, και κανέναν περιορισμό απαρτίας οπότε δεν μπορούσε να παίρνει αποφάσεις. Παρόλα αυτά το κείμενο αυτό, που ήταν στην πραγματικότητα ένα παλιόχαρτο, διακινήθηκε σαν απόφαση της Συνέλευσης και έδωσε στο ΣΥΡΙΖΑ (δηλαδή στους ανθρώπους του μέσα στη ΕΡΤ) τη δυνατότητα να επέμβει σε ζητήματα προγράμματος και μάλιστα να οργανώσει και συζητήσεις με τύπους του «κινήματος» και χωρίς ελευθερία τοποθετήσεων στο περιορισμένο κοινό που τις παρακολουθούσε και που μπορούσε μόνο ερωτήσεις να κάνει. Αυτό το κείμενο διαβάστηκε και από το ραδιόφωνο της ΕΡΤ ορισμένες φορές. Αυτό ήταν το καπέλο του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε δοκιμαστεί με μεγάλη επιτυχία στους αγανακτισμένους του Συντάγματος. Και εκεί μιλούσαν οι πάντες

και τελικά γινόταν ό,τι ήθελαν οι συντονιστές, δηλαδή οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι γεγονός πάντως ότι υπήρξαν εκεί και αρκετές καλές τοποθετήσεις οι οποίες αναδείκνυαν μια εμπειρία από τους Αγανακτισμένους του Συντάγματος με βασική θέση ότι τότε όλο αυτό ήταν ένα καπέλο του ΣΥΡΙΖΑ το οποίο και δεν πρέπει να ξαναγίνει αποδεκτό.

Την τρίτη μέρα, που ήταν και η μαζικότερη από πλευράς συμμετοχής, και ενώ συζητιόταν το επίμαχο θέμα της «συνδιαμόρφωσης του προγράμματος της ΕΡΤ», ήρθε λαχανιασμένο από μέσα από την ΕΡΤ ένα μέλος της Συνέλευσης -που έπαιζε ρόλο συντονιστή προηγούμενα και ήταν στα μέσα και στα έξω - λέγοντας στο μικρόφωνο ότι επάνω στο στούντιο γίνεται εκπομπή από τη Στάη και με καλεσμένο το Νταλάρα. Δημιουργήθηκε τότε μεγάλη ένταση ανάμεσα στους αναρχικούς -και άρχισαν να ακούγονται καλέσματα για μπούκα στο κτίριο και πέταγμα της Στάη και του Νταλάρα έξω από το στούντιο. Αμέσως πίσω από αυτό το μέλος ήρθαν τρεις τέσσερις εργαζόμενοι της ΕΡΤ οι οποίοι είπαν ότι η Στάη και ο Νταλάρας είχαν φύγει και δεν χρειαζόταν καμιά άλλη επέμβαση. Παρόλα αυτά μετά από λίγο πάλι η θέση για μπούκα εδώ και τώρα άρχισε να κερδίζει έδαφος. Η εισβολή δεν έγινε εκείνη τη μέρα. Διαπιστώσαμε ωστόσο αργότερα ότι αφού εμφανίστηκε κάποιες φορές η Στάη χάθηκε, και γενικά το πρόγραμμα αποστεώθηκε κνιτοειδώς. Είμαστε της άποψης ότι όλο αυτό ήταν μια στημένη σκευωρία από το ΣΥΡΙΖΑ και είχε να κάνει με την εσωτερική μάχη που μαίνονταν όλες τις μέρες μέσα στο μέγαρο της ΕΡΤ για τον έλεγχο των μικροφώνων του κτιρίου και κυρίως του προγράμματος και των ειδήσεων μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και όσων εκπροσωπούσαν μέσα την όποια δημοκρατία. **Η απειλή της εισβολής στο κτίριο των «συμπαραστατών» χρησιμοποιήθηκε για να εκφοβίσει τους πιο αποφασισμένους δημοκράτες μέσα στους εργαζόμενους.** Έτσι, και αφού η μάχη δεν είχε λήξει μέσα στο κτίριο η συνέλευση, με απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ, μεταφέρθηκε την τέταρτη μέρα από το πάρκινγκ μπροστά στην είσοδο της ΕΡΤ, στο κέντρο δηλαδή της συμπάραστασης. **Εκεί οι ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ όπως και η ΠΟΣΠΕΡΤ φρόντισαν να πάρουν τα μέτρα τους για να υπάρχει η απειλή για εισβολή αλλά όχι και να πραγματοποιηθεί για να μην καταλάβουν οι μέσα με τι ανθρώπους είχαν μπλέξει.** Έφεραν λοιπόν φοιτητές που ανήκαν στα ΕΑΑΚ. Αυτοί παρατάχτηκαν μπροστά και πλάγια από την είσοδο της ΕΡΤ και απέναντι από την ομάδα των αναρχικών που ζητούσε μπούκα. Μάλιστα ορισμένοι από αυτούς τους δήθεν προστάτες του κτιρίου, τοποθετήθηκαν στη Συνέλευση ζητώντας να παλευτεί η θέση για πτώση της κυβέρνησης, έξοδο από την ΕΕ και βέβαια να φύγει ο αγώνας από τη θέση για τη δημοκρατία και να έχει μόνο οικονομικά αιτήματα.

Το ότι οι υποψήφιοι μπουκαδρόροι κε-

ντράρανε στη Στάη ήταν επειδή αυτή ήταν η βασική παρουσιάστρια του βασικού δελτίου της ΕΡΤ στις 9 μμ. Το δελτίο ειδήσεων είναι η πολιτική κορωνίδα ενός οποιουδήποτε ειδησεογραφικού μέσου. Είναι η συνοψιση της πολιτικής του γραμμής. Αυτή τη γραμμή ήθελε πάνω απ όλα να ανατρέψει η συμμορία Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη και αυτήν ήθελαν να ανατρέψουν εδώ και πολλά χρόνια όλες οι ρώσικες ηγεσίες. Η ΕΡΤ με εξαίρεση τα ύψιστα εθνικά ζητήματα, δηλαδή τη ρώσικη γραμμή στα εθνοσοβινιστικά μακεδονικά, ελληνοτουρκικά κλπ, κινείται στα φιλοευρωπαϊκά πλαίσια. Αυτό το βλέπει κανείς και στις συνεντεύξεις της Στάη με γενικά φιλοευρωπαϊκά πολιτικά στελέχη, διανοούμενους κλπ. Η Στάη είναι και ενσάρκωση του παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ και εκπρόσωπος μια ιστορίας μακρόχρονης κομματικής επέμβασης στα ΜΜΕ, αλλά και ποιοι δεν έχουν υπηρετήσει αυτήν την κομματοκρατία. Απλά οι κνιτοειδείς το έχουν κάνει αυτό καλυμμένα. Αυτοί μάλιστα έχουν υποστηρίξει όσο κανείς το διεφθαρμένο γραφειοκρατικό κράτος, αλλά απλά θέλανε να είναι στη θέση του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή να έχουν όλη την εξουσία δικιά τους.

Το βασικό είναι ότι οι ρώσοι ποτέ δεν κάνανε ότι θέλουν στη ΕΡΤ όπως δεν μπορούν και στα περισσότερα ιδιωτικά κανάλια. Δεν μπορούσαν να το πετύχουν στα ιδιωτικά κανάλια γιατί δεν ελέγχουν πολιτικά το κεφάλαιο του τηλεοπτικού Τύπου όπως δεν μπορούσαν ως χθες σε όλη σχεδόν την ιδιωτική οικονομία. Από τη άλλη δεν μπορούσαν να ελέγξουν και την ΕΡΤ γιατί δεν ήταν εύκολο να εξοντώσουν έμπειρους δημοσιογράφους που είχαν δημοσιογραφική μονιμότητα αλλά και συχνά αρκετό δημοσιογραφικό κύρος. Γι αυτό κάνανε το πραξικόπημα έμεινε στην αρχή το παλιό επιτελείο των ειδήσεων. Αυτό το επιτελείο το διώξαν οι κνιτο-συνασπισμοί από τα μέσα μόλις έγινε το πραξικόπημα Σαμαρά. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι την ίδια ώρα που κόψανε τη Στάη στον αέρα στις 9 το βράδυ στις 11 του Ιούνη στις ειδήσεις την ίδια εκείνη ώρα μπήκε στην αίθουσα των ειδήσεων η υποψήφια με την παράταξη του ψευτοΚΚΕ στις τελευταίες εκλογές της Ε-ΣΗΕΑ και παρουσιάστρια της ΕΡΤ Χρύσα Ρουμελιώτη και σήκωσε τη Στάη από το τραπέζι των ειδήσεων με τον πιο άκομφο τρόπο. Αυτή δεν έγινε αντιληπτή σαν κίνηση πολιτικής βίας γιατί συμμετείχαν σε αυτήν και άλλοι παρουσιαστές που ήταν δημοκράτες αλλά πέσανε στην παγίδα των υποψηφίων πραξικοπηματιών καταληπιών. Τις επόμενες μέρες έγινε μάχη ανάμεσα στα παλιά και νέα επιτελεία των ειδήσεων και στο τέλος όλα δείχνουν ότι το παλιό επιτελείο, το καθαιρεμένο από το Σαμαρά έχασε τη μάχη. Τις συνελύσεις των συμπαραστατών τις στήσανε οι ρώσοι για να πείσουν και να απειλήσουν με εισβολή το παλιό δημοσιογραφικό απαρτά και να δώσουν στους μέσα την ευκαιρία να το διώξουν. Δηλαδή οι μέσα κάνανε δύο πράγματα : 1. πήρανε το πρόγραμμα στα χέρια τους και 2. σταμάτησαν τη πανευρωπαϊκή κινητοποίηση των άλλων δημόσιων ΜΜΕ της Ευρώπης αφήνοντας το βαρύ πυροβολικό της ΕΒΥ μόνο του. Και τις δύο νίκες τις πήρανε με τη θεωρία «Κύριος εχθρός η

Ευρώπη και το μνημόνιο. Κάτω η μνημονιακή Στάη, η μνημονιακή ΕΡΤ και το επιτελείο των ειδήσεων, κάτω η μνημονιακή Ευρώπη, οπότε κάτω και οι ευρωπαϊκές κρατικές τηλεοράσεις». Το δεύτερο δεν το είπαν ποτέ καθαρά αλλά το κάνανε.

Μόλις έγινε η βρωμοδουλειά οι αναρχικοί δεν είχαν τίποτα άλλο να κάνουν και τα αφεντικά τους, τους έδιωξαν με τον τρόπο που ξέρουν. Τους στέρησαν δηλαδή κάθε αντικείμενο δράσης και τους απογοήτευσαν. Αυτή η απογοήτευση εκφράστηκε την επόμενη μέρα που η συνέλευση ξαναπήγε στο πάρκινγκ, αλλά, και είναι χαρακτηριστικό αυτό, τώρα στο πάρκινγκ άρχισαν να μπαίνουν και αυτοκίνητα, ενώ τις προηγούμενες μέρες ήταν κλειστό καθώς οι από μέσα είχαν εγκαταστήσει ηχητικά συστήματα κλπ. Γινόταν φανερό ότι ο ρόλος των αναρχικών γινόταν όλο και λιγότερο σημαντικός γι αυτούς που τους χρησιμοποιούσαν.

Μόλις η συνέλευση έγινε άμαξη και πρακτικά ανύπαρκτη, η ΠΟΣΠΕΡΤ έβαλε σε εφαρμογή τις «αποφάσεις της» και διοργάνωσε τρεις συζητήσεις μπροστά στην είσοδο της ΕΡΤ. Η δεύτερη από αυτές ήταν αρκετά μαζική. Το θέμα της ήταν «η ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων». Εκεί ήταν καλεσμένοι δύο εργαζόμενοι της ΕΡΤ και ο νομικός σύμβουλος της ΠΟΣΠΕΡΤ, ο γραμματέας της ΟΛΜΕ, ένας από την επιτροπή ενάντια στα μεταλλεία χρυσού της Χαλκιδικής και ένας από την επιτροπή αγώνα της Κερατέας. Με εξαίρεση τον ένα εργαζόμενο σαν τεχνικό στην ΕΡΤ, τον Μιχαλίτση που αναφέρθηκε στο δημοκρατικό ζήτημα του αγώνα των εργαζομένων στην ΕΡΤ και στη γιγαντιαία βοήθεια από τη δημοκρατική Ευρώπη, όλοι οι υπόλοιποι κινήθηκαν απόλυτα στη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε παρενέβη με τέσσερις ερωτήσεις του ένας σύντροφός μας. Στην πρώτη από αυτές αποκάλυψε την αντιευρωπαϊκή γραμμή της ΠΟΣΠΕΡΤ η οποία κατέβασε το πανώ από την κεντρική όψη του κτηρίου που έγραφε "THANK YOU EUROPE" και αν και η εκπρόσωπος της ΠΟΣΠΕΡΤ υποσχέθηκε ότι θα ξαναμπεί, δεν έχει μπει μέχρι σήμερα (και κατά τα φαινόμενα δεν πρόκειται να μπει ποτέ!). Στη δεύτερη από αυτές αναφέρθηκε στην απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ να πάει στο ΣτΕ τη στιγμή που ήταν δεδομένη η συμπαράσταση χιλιάδων δημοκρατών, εκεί η απάντηση ήταν ότι έτσι αποφάσισε η νομική επιτροπή της ΠΟΣΠΕΡΤ χωρίς καμιά περαιτέρω εξήγηση. Η τρίτη ερώτηση προς το γραμματέα της ΟΛΜΕ αφορούσε την ελεεινή στάση της ΟΛΜΕ που πρότεινε απεργία στους εκπαιδευτικούς και στη συνέχεια στη συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ πρότεινε και αποφασίστηκε τελικά να μη γίνει η απεργία. Η απάντηση ήταν μερικά ακατάληπτα λόγια περί συνθηκών που άλλαξαν. Με την τελευταία ερώτηση του ο σύντροφός μας υπεράσπισε τον αγώνα των μεταλλωρύχων για να γίνει η επένδυση του χρυσού και απευθύνθηκε στον εκπρόσωπο εκεί όσων αντιτίθενται στα μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική. Στην ερώτηση αν θα πρέπει να παίρνουμε υπόψη μας τη θέληση των μεταλλωρύχων καθώς και των ηρωικών μαντεμοχωριών που έδωσαν ηρωικούς αγώνες ενάντια στο Μποδοσάκη παλιότερα και που είναι υπέρ της επένδυσης του χρυσού καθώς και στην ερώ-

Η ΠΟΣΠΕΡΤ ΠΟΥΛΗΣΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ ΚΟΥΜΑΝΤΟ ΣΤΗΝ ΕΡΤ

Αφού χαρακτήρισαν την απόφαση-λαιμητόμο του ΣτΕ σαν νίκη οι ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και ΠΟΣΠΕΡΤ διώχνοντας έτσι τους συμπαραστάτες δημοκράτες στην αρχή και κλωτσώντας αισχρά την ενθουσιώδη συμπαράσταση των ευρωπαϊκών τηλεοράσεων που εκφραζότανε με τη χρήση των συχνοτήτων της ΕΒΥ για τη μετάδοση του προγράμματος της ΕΡΤ, η ηγεσία της ΠΟΣΠΕΡΤ μπόρεσε σιγά σιγά να μετατρέψει το τερατώδες φασιστικό κλείσιμο-απολύσεις όλων-φίμωση της ΕΡΤ, σε έναν σκέτα οικονομικό αγώνα κάτω από την πολιτική της «αποκατάτασης των απολυμένων» και όχι του μη κλεισίματος-μη απόλυσης-μη φίμωσης. Με αυτήν την μπαμπέσικη πολιτική πέτυχε η πριν ανυπόληπτη ΠΟΣΠΕΡΤ να μπει επικεφαλής των εργαζομένων και να γίνει το αφεντικό που θα διαπραγματεύεται τις τύχες τους.

Έτσι ξεκίνησε μια σειρά από σκοτεινές διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην ΠΟΣΠΕΡΤ και τον υφυπουργό Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης Π. Καψή. Ήδη την προηγούμενη εβδομάδα η κυβέρνηση ψήφισε ένα νόμο για την ΝΕΡΙΤ (τη νέα ΕΡΤ) στην οποία προβλέπεται να προσληφθούν συνολικά 2000 εργαζόμενοι καθώς και η δημιουργία ενός ενδιάμεσου φορέα στον οποίο θα προσληφθούν περίπου 600 εργαζόμενοι. Για όσους δεν θα είναι στο νέο φορέα «Οι απολυμένοι της ΕΡΤ που θα επαναπροσληφθούν στον νέο δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό φορέα (ΝΕΡΙΤ), θα λάβουν αποζημίωση, με πλαφόν τις 15.000 ευρώ, ενώ όσοι δεν συμμετάσχουν στη νέα δημόσια ραδιοτηλεόραση θα λάβουν την πλήρη αποζημίωση που τους αναλογεί» (άρθρο 72 του νομοσχεδίου). Επίσης προκηρύχθηκαν οι 2000 θέσεις (μαζί με τους 600) με κριτήρια μοριοδότησης που πέρα από τα τυπικά προσόντα υπάρχει μοριοδότηση για κάθε μήνα εργασίας στην παλιά ΕΡΤ ΑΕ που καταργήθηκε.

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ

Η ΠΟΣΠΕΡΤ μεθοδικά διέστρεψε το βασικό αίτημα πάνω στο οποίο εκδηλώθηκε η μεγαλύτερη για πρώτη φορά σε απολυμένους συμπαράσταση από την εποχή της οικονομικής κρίσης. Ο ελληνικός λαός μαζί με τους ευρωπαίους δημοκράτες κατάλαβε αμέσως ότι πίσω από της 2600 απολύσεις βρίσκεται ένα ακόμη πιο βασικό ζήτημα, το ζήτημα της πολιτικής δημοκρατίας. Αυτό κίνησε τους χιλιάδες συμπαραστάτες και τους συγκέντρωσε στο προαύλιο της ΕΡΤ, αυτό κίνησε και δεκάδες κανάλια και ραδιοφωνικούς σταθμούς σε όλη την Ευρώπη. Αυτό έκανε την τηλεθέαση της ΕΡΤ να μετριέται σε δεκάδες εκατομμύρια σε όλο τον πλανήτη, τό-

σο πολύ που η ΕΒΥ έφτιαξε ειδική επιτροπή για να μελετήσει το φαινόμενο. Αυτή η τεράστια συμπαράσταση θα μπορούσε να μετατραπεί σε μεγάλη πολιτική και οικονομική νίκη των εργαζομένων και του ελληνικού λαού αν στην ηγεσία της ΠΟΣΠΕΡΤ δεν ήταν εγκαταστημένες για τα καλά οι ψευτοαριστερές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και δευτερευόντως του ψευτοΚΚΕ. Τώρα το δημοκρατικό κίνημα της ΕΡΤ ηττήθηκε και τη θέση του πήρε η ανθρωποφαγία μέσα στα σκοτεινά παζάρια της ΠΟΣΠΕΡΤ και της κυβέρνησης για το ποιοι θα μπουν τελικά και με ποιους όρους στο νέο φορέα. Σύμφωνα με την Ναυτεμπορική «Στην τέταρτη κατά σειρά συνάντηση που είχαν οι δύο πλευρές, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους, πρότειναν να συνεχίσουν να παράγουν το πρόγραμμα όλοι οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, με ταχύτερες διαδικασίες να γίνει η αποχώρηση όσων επιθυμούν να αποχωρήσουν με σύνταξη και η ΝΕΡΙΤ να λειτουργήσει όπως προβλέπεται από το θεσμικό πλαίσιο, και μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα να σχηματοποιηθεί και να οριστικοποιηθεί το νέο οργάνογραμμα και ο νέος Γενικός Κανονισμός Προσωπικού, με ουσιαστικό διάλογο, με ανεξάρτητους φορείς και ενόσεις των εργαζομένων»(25-7). Όπως βλέπουμε η ΠΟΣΠΕΡΤ έχει ήδη αποδεχτεί το κλείσιμο και τη αναδιάρθρωση των πάντων από τους βιαστές της ΕΡΤ και πατώντας πάνω στον αγώνα των εργαζομένων ρυθμίζει πια τις τύχες τους. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι ελάχιστοι γενικά μη αρεστοί στο νέο καθεστώς του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΜΕ που σε λίγο μαζί με τους πιο έμπιστους σαμαρικούς και βενιζελικούς θα λέγχει την ΠΟΣΠΕΡΤ θα βρίσκονται στο νέο φορέα.

τηση αν το κάψιμο εργαζομένων την ώρα της δουλειάς τους είναι προοδευτική στάση και αν θα πρέπει να καταδικάζεται απερίφραστα, αυτός απάντησε ότι «το βίντεο που δείχνει τους εισβολείς να πάνε για να κάψουν τους εργαζόμενους είναι στημένο από την εταιρεία και την αστυνομία». Επίσης απάντησε ψέματα ότι τα χωριά είναι ενάντια στην επένδυση. Στην ερώτηση επίσης γιατί το κίνημα ενάντια στα μεταλλεία σταμάτησε μόλις ο Μπόμπολας αγόρασε τα μεταλλεία και γιατί άρ-

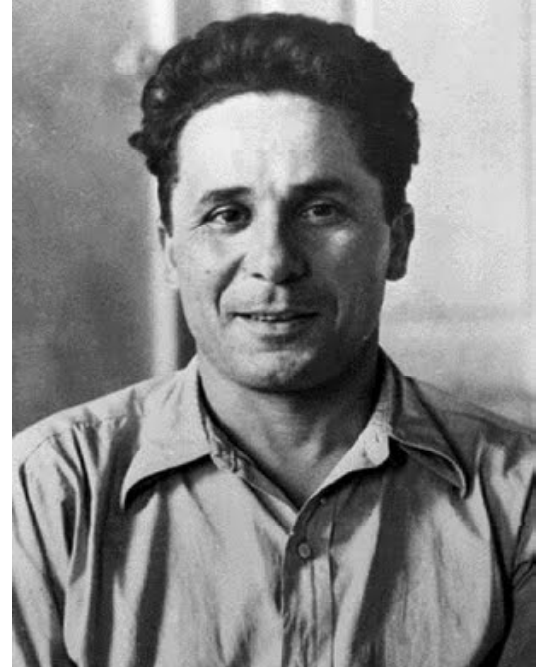
χισε πάλι όταν αυτός τα πούλησε στους σημερινούς ιδιοκτήτες αυτός απάντησε πάλι ψέματα ότι δεν σταμάτησε χωρίς φυσικά να φέρει καμιά απόδειξη για αυτό το δήθεν κίνημα.

Σήμερα από αυτή τη συνέλευση απέμειναν μερικά άτομα που μετριούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού. Παρόλα αυτά η ΠΟΣΠΕΡΤ δέχτηκε να υπάρχει το πανώ των αναρχικών που αναφέρονται στον αναρχικό Σακά μπροστά από την είσοδο της ΕΡΤ.

Συμπληρώνονται αυτό τον Αύγουστο σαράντα χρόνια από τη δολοφονία του ηρωικού ηγέτη του ΚΚΕ, Ν. Ζαχαριάδη. Με την ευκαιρία αυτή αναδημοσιεύουμε ένα μέρος του άρθρου που είχε δημοσιευτεί στη Νέα Ανατολή, στο φ. 458 του Ιούλη 2010 που φωτίζει τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη δολοφονία του από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό

ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Να ανοίξει το ρώσικο κράτος τα αρχεία του

Την 1η Αυγούστου κλείνουν 40 χρόνια από την δολοφονία (1/8/1973) του γενικού γραμματέα του ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό και τους συνεργάτες του. Οι δολοφόνοι είπαν τότε ότι ο Ν. Ζαχαριάδης πέθανε από καρδιά, ενώ 17 χρόνια αργότερα το 1990 ο ίδιος ο ρώσικος τύπος «αποκάλυψε» ότι αυτοκτόνησε, δηλαδή ότι κρεμάστηκε τάχα από ένα σωλήνα του καλοριφέρ. Οι πολιτικοί επίγονοι των δολοφόνων, που είναι οι ηγέτες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ καθώς και εκείνοι όλων των ρευμάτων που υποτάχτηκαν στο σοσιαλφασισμό, θέλουν «δικό» τους τώρα τον Ζαχαριάδη, τον μεγάλο επαναστάτη ηγέτη του ελληνικού και του διεθνούς προλεταριάτου, για να ξεπλένουν στο όνομά του τα σημερινά εγκλήματά τους κατά του προλεταριάτου και όλου του έθνους.

Η επέμβαση Σουσλόφ-Χρουστσόφ στα εσωτερικά του ΚΚΕ

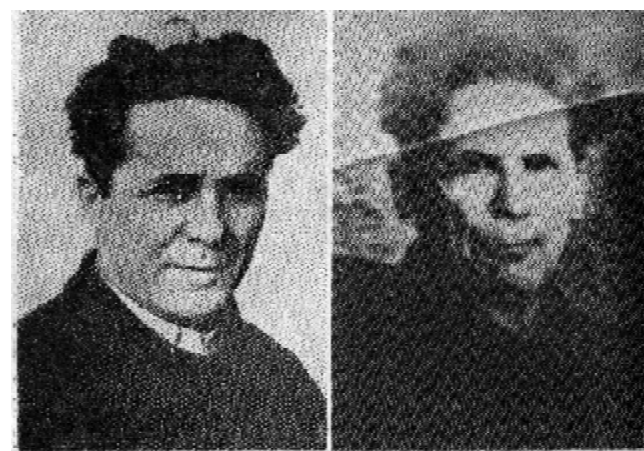
Η επέμβαση της σοσιαλφασιστικής κλίκας Σουσλόφ-Χρουστσόφ του ΚΚΣΕ στο ΚΚΕ άρχισε να εκδηλώνεται από το 1953 στην ισχυρότερη οργάνωση του κόμματος στις ανατολικές χώρες, στην Κομματική Οργάνωση της Τασκένδης (ΚΟΤ), στο Ουζμπεκιστάν, που τα μέλη της αποτελούσαν και το βασικό κορμό των μαχητών του ΔΣΕ (του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας). Εκεί άρχισε να χώνει ύπουλα η κλίκα Σουσλόφ- Χρουστσόφ δικούς της ανθρώπους στην καθοδήγηση των οργανώσεων της Τασκένδης. Λέμε ύπουλα γιατί δεν μεσολαβούσε οποιαδήποτε πάλη γραμμών αλλά διορισμοί.

Στις 9/9/1955 η 5η ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής του πραγματικού ΚΚΕ, η τελευταία νόμιμη ολομέλεια του, καθαίρεσε το διεφθαρμένο αυτό, ουσιαστικά διορισμένο από τους σοβιετικούς Γραφείο στην ΚΟΤ και διόρισε νέο μέχρι την Συνδιάσκεψη που θα έκανε την εκλογή του νέου Γραφείου της ΚΟΤ. Η απόφαση αυτή της ΚΕ ακύρωνε και καταδικάζει στην πράξη, χωρίς βέβαια να την κατονομάζει ακόμα, την ανάμιξη των σουσλοφικών σοσιαλφασιστών στα εσωτερικά του ΚΚΕ. Σε ανταπάντηση αυτής της απόφασης δόθηκε από τους σοβιετικούς στα τσιράκια τους το σύνθημα της ανοιχτής φασιστικής επίθεσης στα γραφεία της ΚΟΤ του ΚΚΕ. Οι πολιτικοί πατεράδες και παππούδες του σημερινού ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ επιτέθηκαν λοιπόν την ίδια μέρα, το απόγευμα στις 9 του Σεπτεμβρίου του 1955 με 300 τραμπούκους φραξιονιστές από τα χειρότερα μέλη του κόμματος στα γραφεία της ΚΟΤ για να τα καταλάβουν. Είχαν σιδεροσωλήνες, πέτρες και μαχαίρια. Οι λίγοι εκείνη την ώρα υπερασπιστές των γραφείων ειδοποίησαν την αστυνομία που δεν εμφανίστηκε. Έτσι έδωσαν μάχη μόνοι τους με τους τραμπούκους για δυο ολόκληρες ώρες και αυτοί δεν μπόρεσαν να τα καταλάβουν. Στο μεταξύ μαζεύτηκαν χιλιάδες μέλη του κόμματος στα γραφεία της ΚΟΤ που περικύκλωσαν τους μαχαιροβγάλτες και τους αφόπλισαν. Τότε ήρθε η αστυνομία για να τους σώσει αφού αυτοί πρόλαβαν και μαχαίρωσαν κάποιους από τους υπερασπιστές του κόμματος. Όμως η αστυνομία αντί να συλλάβει τους μαχαιροβγάλτες συνέλαβε τους υπερασπιστές των γραφείων και τους πέρασε από δική!

Το 1957 οι έλληνες πράκτορες του σοσιαλιμπεριαλισμού κατ' εντολήν των αφεντικών τους διέγραψαν τον αγαπημένο ηγέτη του κόμματος και αδιαμφισβήτητο αρχηγό του ΔΣΕ Ν. Ζαχαριάδη ως προδότη βιάζοντας κυριολεκτικά τη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας των μελών του! Το κατάπτυστο "Πόρισμα για την υπόθεση του Ν. Ζαχαριάδη" της Επιτροπής Κομματικού Ελέγχου (ΕΚΕ), διορισμένης από την "7η Ολομέλεια" (Φλεβάρης 1957) τελειώνει ως εξής: "Οπωσδήποτε, όμως η περίπτωση του Ν. Ζαχαριάδη δείχνει ότι ο τυχοδιωκτισμός, η περιφρόνηση και καταπάτηση των λενινιστικών κομματικών αρχών, της κομματικής ηθικής, ο αντικομματικός και αντισοβιετικός κατήφορος οδηγούν αναπόφευκτα σε πράξεις που αντικειμενικά δεν προκαλούν μικρότερη ζημιά στο Κόμμα και στο λαϊκό κίνημα από τις πράξεις πρακτόρων του εχθρού".

Γιατί ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός δολοφόνησε τον Ζαχαριάδη.

Το 1973 το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλιστικό κράτος που είχε εξαφανίσει, όπως είδαμε, από τα χαρτιά του το Ζαχαριάδη, τον εξαφάνι-

Ο σ. Ν. Ζαχαριάδης το 1956 και το 1966
Η φωτογραφία του 1966 είναι μετά την απεργία πείνας Έτσι κατάντησαν το γγ του ΚΚΕ οι ρώσοι σοσιαλφασιστές και τα ελληνόφωνα όργανά τους

σε και βιολογικά με την συνεργασία των πολιτικών παπουδών του ψευτοΚΚΕ και του ΚΚΕ-εσωτερικού για να μην κατέβει στην Ελλάδα. Με την εκτιμώμενη από όλους τότε κατάσταση της χούντας, με μια αποκατάσταση κάποιας μορφής αστοδημοκρατισμού που θα ακολουθούσε, θα ήταν αδύνατο να εμποδιστεί για πολύ η κάθοδος του Ζαχαριάδη στην Ελλάδα. Αυτό θα έδινε ένα τεράστιο χτύπημα από το οποίο δεν θα συνερχόταν ποτέ το βασικό πρακτορείο της Ρωσίας στη Ελλάδα, το ψευτο ΚΚΕ. Ποιος θα ακολουθούσε το μικρό τότε κόμμα του Φλωράκη, του Τσολάκη, του Καλούδη και Σία όταν θα υπήρχε ο ζωντανός

θρύλος, ο Ζαχαριάδης, με την τεράστια ακτινοβολία, το κύρος και τη μεγάλη υποστήριξη της μάζας των πολιτικών προσφύγων που θα έρχονταν μαζί του; Ακόμα κι αν ο ίδιος ο Ζαχαριάδης δεν ήταν σε θέση να συγκροτήσει γρήγορα το νέο κομμουνιστικό κόμμα στην κατεύθυνση του ΚΚ Κίνας, η Ρωσία οπωσδήποτε θα στερούταν το ψευτοΚΚΕ, δηλαδή το πιο πολύτιμο πολιτικό και ιδεολογικό εργαλείο του για τη διείσδυση και την εξάρτηση της Ελλάδας. Όλα θα ήταν διαφορετικά. Η δολοφονία του γερόλκου της επανάστασης ήταν μια κίνηση υποχρεωτική για το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό και για τα σχέδια της ηγεμονίας του στην Ελλάδα και όχι μόνο. Γιατί το κύρος του Ν. Ζαχαριάδη ήταν πελώριο και στο παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα σε μια στιγμή που ο κύριος εχθρός των ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών ήταν το φιλοσταλινικό ΚΚ της Κίνας του Μάοτσετουγκ.

Από το 1962 μέχρι και την δολοφονία του πηγαινούργονταν σύμφωνα με δικές τους μαρτυρίες στο Σοργκούτ οι επικεφαλής του ψευτοΚΚΕ για να τον αναγκάσουν να αναγνωρίσει το καθεστώς Σουσλόφ-Μπρέζνιεφ ως επαναστατικό, τους εαυτούς τους σαν την νόμιμη ηγεσία του ΚΚΕ και το κόμμα τους σαν συνέχεια του επαναστατικού ΚΚΕ. Λίγο πριν τη δολοφονία, τον Ιούλη του 1973 ο Φλωράκης έστειλε το μέλος του ΠΓ του ψευτοΚΚΕ Λουλέ στο Σοργκούτ, για τελευταία φορά, για να αποσπάσει από τον Ζαχαριάδη τουλάχιστον την ανοχή του στο ψευτοΚΚΕ. Αυτός γύρισε άπρακτος. Έτσι τα αφεντικά ένα μήνα μετά δολοφόνησαν τον Ν. Ζαχαριάδη. Αυτό που έκανε ο Ζαχαριάδης με την ανυπότακτη και γενναία στάση του στην απόλυτη μοναξιά της παγωμένης εξορίας του στο Σοργκούτ ήταν να δηλώνει επί 11 χρόνια απλά παρών, να μην αναγνωρίζει δηλαδή ούτε ο ρώσικο καθεστώς ως επαναστατικό ούτε και τους σοσιαλφασιστές λακέδες του σοσιαλιμπεριαλισμού σαν ηγεσία του ΚΚΕ και επομένως ούτε και το ψευτοΚΚΕ σαν συνέχεια του επαναστατικού ΚΚΕ. Αυτή είναι η τελευταία και πιο μεγάλη προσφορά του κομμουνιστή ηγέτη στην ελληνική και στην παγκόσμια προλεταριακή επανάσταση. Έτσι το αίμα του παλιού μεγάλου ΚΚΕ, τις υποθήκες του αντιφασιστικού αγώνα και τις σημαίες του ηρωικού Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας ο Ν. Ζαχαριάδης τα παρέδωσε πολιτικά με αυτή τη στάση του εκεί που πραγματικά ανήκουν, στο επαναστατικό προλεταριάτο και στην πραγματική αριστερά. Ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός και οι πραξικοπηματίες προδότες του μαρξισμού του ψευτοΚΚΕ και του ΚΚΕ Εσωτερικού, που αυτός καθοδήγησε ενάντια στο ΚΚΕ και στο Ζαχαριάδη καταδικάστηκαν έμμεσα, αν και ξεκάθαρα, με αυτή του τη στάση αφού αυτοί του είχαν στερήσει κάθε επικοινωνία με τον έξω κόσμο.

Ο Ζαχαριάδης με αυτή του τη στάση όχι μόνο άφησε ανοιχτό τον επαναστατικό δρόμο στους συντρόφους του που τον έζησαν από

κοντά και στους άλλους, τους νεώτερους που τον γνώρισαν από τις ιστορικές αφηγήσεις και τα κομματικά ντοκουμέντα, αλλά διδάξε στην πράξη μια πολύ βαθιά στάση αρχής, την στάση: «τραβάτε το δρόμο σας, μην προδίνετε τις πεποιθήσεις σας και τολμήστε να πάτε και κόντρα στο πιο ισχυρό ρεύμα όταν χρειαστεί». Το να σηκωθεί δηλαδή κάποιος κομμουνιστικού κόμματος μιας μικρής χώρας και να πει μόνος αυτός και πρώτος ως τότε στον κόσμο, στους ηγέτες του ως τότε «ιερού» ΚΚΣΕ, τους Σουσλόφ-Χρουστσόφ κλπ ότι παραβιάζουν τις διεθνιστικές αρχές στις σχέσεις τους με ένα άλλο κομμουνιστικό κόμμα, δεν ήθελε απλά ψυχικό σθένος και φυσική γενναϊότητα, ήθελε γιγαντιαίο επαναστατικό χαρακτήρα, ένα απέραντο βάθος πεποιθήσεων και μια ασύλληπτη πολιτική οξυδέρκεια. Αυτή είναι μια μοναδικού βάρους παρακαταθήκη για τους Έλληνες μαρξιστές των εποχών που έρχονται και που θα έρθουν. Είναι μια απόδειξη ότι αντίθετα ακριβώς με την σιχαμερή και δίχως ανεξάρτητη οντότητα αστική του τάξη το ελληνικό επαναστατικό προλεταριάτο μπορεί να έχει δυνατό χαρακτήρα και να κρατάει μια στάση αρχών ως το τέλος δηλαδή να είναι στην ουσία του και όχι μόνο στη μορφή του επαναστατικό και διεθνιστικό.

Γιατί «αυτοκτόνησαν» τον Ζαχαριάδη

Στις «συζητήσεις» του φιμωμένου Ζαχαριάδη με τις ηγεσίες του ΚΚΣΕ και του ψευτοΚΚΕ βρίσκουμε και την υποτιθέμενη απειλή της αυτοκτονίας του. Την είχε διατυπώσει τάχα ο Ζαχαριάδης σε επιστολή του (από 26.6.1973) προς το ΚΚΣΕ, το ψευτο ΚΚΕ και τα δύο από τα τρία παιδιά του, τον Σήφη και την Ολγα. Σε αυτήν ανέφερε ότι μετά τις αλληπάλληλες απεργίες πείνας που είχε κάνει από το 1966 – αυτές πράγματι υπήρχαν γιατί υπάρχει φωτογραφία που δείχνει την εξαιρετική του αδυναμία. Αυτές τις απεργίες πείνας προφανώς είχαν θορυβήσει εντόνως τις ηγεσίες του ΚΚΣΕ και του ΚΚΕ που προσπάτησαν επανειλημμένως να τις σταματήσουν με απεσταλμένους τους

Στα 1990, ότι είχε μείνει οργανωμένο από το μ-λ κίνημα σε όλο τον κόσμο είχε περάσει πολιτικά με το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό γιατί είχε περάσει με αυτόν ο τελευταίος μεγάλος παγκόσμιος εχθρός της, το ΚΚ Κίνας. Μόνο σε μια γωνιά του κόσμου, στην Ελλάδα η μικρή ΟΑΚΚΕ έμενε στον επαναστατικό μαρξισμό αλλά τότε έδινε έναν πολύ μοναχικό αγώνα καθώς ελάχιστοι τότε συμφωνούσαν στην ανάλυσή και στην πάλη της με κύριο εχθρό το σοσιαλιμπεριαλισμό. Μόνο τότε λοιπόν μπορούσε η ΚαΓΚεΜπε να βγάλεει τη λάσπη περι αυτοκτονίας με τον ρωσικό τύπο της περυστρίκα για να πετύχει ένα στόχο: να συμφιλιώσει μετά θάνατο τον Ζαχαριάδη με το δολοφόνο του, δηλαδή ψευτοΚΚΕ. Με την υποτιθέμενη αυτοκτονία ο Ζαχαριάδης κόνταινε για να φτάσει περίπου στο ύψος των εχθρών του και μάλιστα τόσο όσο χρειαζόταν για να

Ο ΝΑΖΙ-ΝΑΒΑΛΝΥ: ΠΩΣ ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟ ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΑΝ ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΠΡΩΧΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Ο πρίν από λίγα χρόνια οργανωτής της ενότητας των ρώσων νεο-ναζιστών και άλλων εθνορατσιστών ιμπεραλιστών Αλεξέι Ναβάλνυ εμφανίζεται σήμερα σαν ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης του αντι-πουτινικού ρεύματος στη Ρωσία.

Τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας, μας δείχνουν ότι μάλλον είναι το ανώτερο δημιούργημα του πουτινικού καθεστώτος και πιθανά ο ορισμένος από το ίδιο καθεστώς διάδοχος του Πούτιν. Αν αυτό συμβεί, τότε δεν θα έχει τίποτα το ασυνήθιστο.

Είναι το μπρεζνιεφικό καθεστώς και συγκεκριμένα ο σκληρός πυρήνας αυτού του καθεστώτος που όρισε σαν διάδοχο του Μπρέζνιεφ τον αρχηγό της Κα-ΓκεΜπε Αντρόποφ με την ιδιότητα του «εκσυγχρονιστή» του ΚΚΣΕ. Μετά τον ξαφνικό θάνατο του τελευταίου ανέβηκε στην εξουσία το δεξί του χέρι, ο ακόμο πιο «εκσυγχρονιστής» μέχρι και «αντικομματικός» Γκορμπατσώφ. Είναι στη συνέχεια ο Γκορμπατσώφ ο ίδιος και το καγκεμπίτικο καθεστώς που ανέδειξαν φαινομενικά από το πουθενά τον δήθεν αστοδημοκράτη Γέλτσιν που πήρε την εξουσία μέσα από ένα αντι-γκορμπατσώφικό κίνημα. Αργότερα ο Γέλτσιν ανέδειξε σαν διάδοχο του τον αρχικαγκεμπίτη Πούτιν που εφάρμοσε το «κρατικίστικο» πρόγραμμα της τιμωρίας του ολιγαρχικού γελτσιανικού πλιάτσικου. Σε όλες αυτές τις διαδοχές ισχύει ή ίδια αρχή: ο διάδοχος αναδεικνύεται από τα σπλάχνα του προηγούμενου καθεστώτος και μάλιστα με την έγκριση ή την ανοχή του αρχηγού του και μετά έρχεται στην εξουσία σαν εχθρός αυτού του αρχηγού. Όταν λέμε σαν εχθρός του εννοούμε ότι έρχεται καβάλα σε ένα νέο πελώριο κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα, σε ένα υποτίθεται αντι-καθεστωτικό ρεύμα κάθαρσης. Ο διάδοχος δηλαδή του κάθε σύγχρονου ρώσου τσάρου έρχεται στην εξουσία σαν επαναστάτης ενάντια στον προκάτοχο που τον ανέδειξε, σαν ένα είδος ταχούκτονου.

Αυτού του είδους οι διαδοχές (που στην Ελλάδα γίνονται πάντα στο ΠΑΣΟΚ όταν ο ένας ρωσοδουλος αρχηγός διαδέχεται τον άλλο) επιτρέπουν την πολιτική προσαρμοστικότητα και τη μακροζωία του ρώσικου σοσιαλ-φασισμού όχι μόνο γιατί δίνουν στις ρώσικες μάζες μια διεξοδό απέναντι στα χειρότερα συμπτώματα εσωτερικής αποσύνθεσης και αποκτίνωσης αυτού του καθεστώτος αλλά κυρίως γιατί του επιτρέπουν να αναπτύσσει με διαρκώς πιο νέες μορφές την επιθετική παγκόσμια κυκλωτική στρατηγική του σαν μια πολιτική που υπαγορεύεται τάχα από τις ανάγκες της εσωτερικής πολιτικής και κοινωνικής πίεσης των ρωσικών μαζών προς ένα δήθεν πιο υγιές και μάλιστα πιο δημοκρατικό καθεστώς. Ο βασικός στόχος αυτών των στημένων και καθοδηγημένων από τα πάνω «επαναστάσεων» είναι να καταγοητευτούν οι δυτικοί φιλελεύθεροι ιμπεριαλιστές από τον κάθε νέο διάδοχο του προηγούμενου Τσάρου ο οποίος του απογοήτευσε, και να του δίνουν νέο άφθονο χρόνο, ακόμο και διπλωματική βοήθεια ώστε αυ-

τός να μπορεί να τους παραπλανά για να συνεχίσει τη στρατηγική της περικύκλωσης της Ευρώπης. Αυτή η περικύκλωση γίνεται κυρίως με το καταμάτωμα και τον εκφασισμό πολλών χωρών-κλειδιών του Τρίτου Κόσμου

Η ξαφνική ανάδυση του Ναβάλνυ με τις πλάτες του Κρεμλίνου

Λέμε ότι είναι πιθανό ο Ναβάλνυ να είναι το νέο τερατάκι που έχει κατασκευάσει το παλιό καγκεμπίτικο καθεστώς για τους παρακάτω λόγους:

Ο Ναβάλνυ συνεργάζεται πολιτικά με πρώην πουτινικά στελέχη που τώρα έχουν γίνει επικριτές του Πούτιν όπως ο Μ. Κασιάνοφ (πρωθυπουργός επί Πούτιν από το 2000-2004) και επικεφαλής του κόμματος RPR-PARNAS που τον στηρίζει στις δημοτικές εκλογές της Μόσχας σαν υποψήφιό του. Ο Ναβάλνυ κατεβαίνει σαν υποψήφιος στις δημοτικές εκλογές της Μόσχας με τη βοήθεια του Κρεμλίνου! Σύμφωνα με τη νομοθεσία που έχει εισάγει ο Πούτιν και που απαγορεύει στην πράξη σε αντικαθεστωτικούς να συμμετέχουν στις εκλογές, όπως έχει γίνει πχ με τον Κασπάροφ, πρέπει κάθε υποψήφιος ή υποψήφιο κόμμα να συγκεντρώσει χιλιάδες υπογραφές πολιτών που θα καταθέσει στις αρχές (!) ή να εξασφαλίσει τη στήριξη ενός ποσοστού τοπικών βουλευτών. Η απαίτηση του νόμου για αυτές τις δημοτικές ήταν 73000 υπογραφές από τους δημότες της Μόσχας ή υπογραφές από το 6% των εκλεγμένων τοπικών βουλευτών στα 110 από τα 146 δημοτικά διαμερίσματα. Ο Ναβάλνυ δεν είχε τις απαιτούμενες υπογραφές και έφτανε το τέλος της προθεσμίας για τη δήλωση υποψηφιότητας. Τότε σε μία σπάνια επίδειξη «μεγαλοψυχίας», ο επίσημος υποψήφιος της «Ενωμένης Ρωσίας» του Πούτιν, Σεργκέι Σομπιάνιν, έκανε το πρωτοφανές, παραχώρησε στο Ναβάλνυ τις υπογραφές των βουλευτών της «Ενωμένης Ρωσίας» που χρειαζόταν για να κατέβει υποψήφιος (!!!) Ο Ναβάλνυ έκανε την εξής δήλωση στο Ιντερφάξ για αυτή την «πρωτοβουλία» του υποψήφιου του κυβερνητικού κόμματος που ο ίδιος στην κεντρική προπαγάνδα του αποκαλεί «κόμμα απατεώνων και κλεφτών»: «*Η Ενωμένη Ρωσία έχει εγκαταστήσει μόνη της αυτό το φραγμό, και τώρα έχοντας καταλάβει ότι εμποδίζει τη δημόσια έκφραση θέλησης, επιχειρεί να τον απομακρύνει όχι μόνο για εμένα αλλά για όλους τους υποψηφίους. Αν η ιδέα είναι να απομακρυνθεί ο φραγμός δεν μπορούμε να στραφούμε εναντίον της*». (http://rbth.ru/news/2013/07/06/navalny_hails_united_russia_initiative_to_help_him_register_as_candidate_2733.html)

Τώρα, πότε ο Πούτιν έγινε ευαίσθητος για τη «δημόσια έκφραση», αυτό μόνο ο Ναβάλνυ το ξέρει, αφού τελικά

μόνο για αυτόν έγινε άρση του φραγμού. Ο επικεφαλής της παράταξης των οικολόγων Γκλεμπ Φετίσοφ καταγγέλλει τη συμπαιγνία Ναβάλνυ-Ενωμένης Ρωσίας. Οι οικολόγοι συγκέντρωσαν 65 υπογραφές τοπικών βουλευτών και έμειναν εκτός δημοτικών εκλογών! Ο Φετίσοφ καταγγέλλει επίσης την ασυνήθιστη δημοτικότητα και προβολή του Ναβάλνυ από τα ρώσικα ΜΜΕ (!!!) (<http://russian-greens.com/node/222>, <http://www.themoscowtimes.com/mobile/article/483091.html>)

Το βασικό στο Ναβάλνυ είναι ακριβώς αυτό, το ότι δηλαδή φούσκωσε ξαφνικά από το Δεκέμβρη του 2008 έχοντας σαν εργαλείο του ένα μπλογκ στο οποίο ασχολείται με το πιο επικίνδυνο ζήτημα, τη διαφθορά στο κράτος. Σήμερα ξεπερνάει τα 500.000 χτυπήματα στα βίντεο που ανεβάζει στο youtube. Πέρσι ξεκίνησε μία νέα ιστοσελίδα Rospil.info στην οποία δημοσιεύει διάφορα στοιχεία για κακοδιαχείριση και σκάνδαλα στις μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις και στις αναθέσεις δημοσίων συμβάσεων. Σημειώνουμε ότι από τον κατάλογο των επιχειρήσεων που ελέγχει ο Ναβάλνυ λείπει μόνο η ναυαρχίδα της πολεμικής μηχανής του Κρεμλίνου, η κρατική επιχείρηση εξαγωγής όπλων Rosoboroneport. Τα στοιχεία για τα διάφορα σκάνδαλα που καταγγέλλει ο Ναβάλνυ τα απόκτησε από τη θέση του μικρομετόχου σε αυτές τις μεγάλες επιχειρήσεις. Κανείς δεν ξέρει πως βρήκε τα χρήματα σαν 37χρονος δικηγόρος να μπει μικρομέτοχος σε όλες αυτές τις επιχειρήσεις ούτε πως από αυτή τη θέση έχει αποκτήσει διοικητική εξουσία, αφού ζητάει και παίρνει τα οικονομικά τους στοιχεία, και εκεί ανακαλύπτει διάφορες ατασθαλίες, χρήματα που κινούνται κάτω από το τραπέζι, αλλά και κέρδη που αποκρύβονται από τους μικρομετόχους για να τους τρώνε τα μερίσματα! Πριν το Ναβάλνυ όπως λέει και ο ίδιος στις συνεντεύξεις του, οι αρμοδιότητες του κάθε μικρομετόχου στη ρώσικη επιχείρηση ήταν να πίνει το τσάι του και να τρώει ένα σάντουιτς στη γενική συνέλευση. Στη μετά Ναβάλνυ εποχή τα ίδια κάνει ο μικρομέτοχος. Μόνο ο Ναβάλνυ κάνει ελέγχους με τη βοήθεια μίας μυστηριώδους ολιγομελούς ομάδας που έχει στο γραφείο του.

Είναι χαρακτηριστικό πόσο δουλικά φέρονται τα κρατικά μεγαθήρια απέναντι του, όπως περιγράφεται σε άρθρο του Associated Press που αναδημοσιεύεται στην ηλεκτρονική πύλη boston.com (http://www.boston.com/news/world/europe/articles/2010/04/01/activist_presses_russian_corporations_for openness/?page=2). Η Γκάτζρομ αφιερώνει δισέλιδο σε εταιρικό φυλλάδιο για να του απαντήσει, και δηλώνει ότι η υπηρεσία δημοσίων σχέσεων της απαντά σε όλες τις ερωτήσεις του (!), η Ρόνσνεφτ απολογείται μέσω εκπροσώπου της σε κατηγορίες του ότι δεν του έχει δώσει όλα τα έγγραφα που ζητήσε, επικαλούμενη την εταιρική νομοθεσία (!) και η

κεντρική επενδυτική τράπεζα VTB υπομένει αδιαμαρτύρητα την αγωγή του για επιζήμιες αγορές (!!!).

Είναι φανερό ότι τίποτα από όλα αυτά δεν θα μπορούσε να τα κάνει κανένας Ναβάλνυ χωρίς τις πλάτες του Κρεμλίνου. Αλλιώς θα βρισκόταν νεκρός ή στη φυλακή.

Ο Ναβάλνυ έγινε αρχηγός-ήρωας της ρώσικης και της παγκόσμιας πολιτικής αντιπολίτευσης στον Πούτιν πρόσφατα όταν εμφανίστηκε να είναι πολιτικά διωκόμενος από αυτόν, Σε αυτή τη δίκη, που έγινε εναντίον του για υπεξαίρεση, καταδικάστηκε σε πενταετή φυλάκιση. Αλλά σε αντίθεση με όλους όσους κατά καιρούς έχουν βρεθεί στο στόχαστρο του πουτινικού καθεστώτος, και καταλήγουν κατά κανόνα σε κάποιο κελί, στην καλύτερη περίπτωση (Χοντορκόφσκι, Pussy Riot), ή βρίσκονται δολοφονημένοι στη χειρότερη περίπτωση (Πολιτκόφσκαγια, Εστεμίροβα, Λιτβινένκο), ο Ναβάλνυ δεν έμεινε ούτε μία μέρα στη φυλακή και μετά την έφεσή του απελευθερώθηκε με εγγύηση. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά έφυγε από την αίθουσα με χειροπέδες και γύρισε μετά από λίγο για να αφηθεί ελεύθερος. **Σημειώθηκε σε αυτή τη δίκη το πρωτοφανές, ο εισαγγελέας που ζήτησε την καταδίκη του να προτείνει την αναστολή της ποινής του (!).** Όλα αυτά αφού ο Ναβάλνυ έβγαλε στο δικαστήριο ένα μακροσκελή λόγο για το πώς το σύστημα Πούτιν, απομυζά το αίμα της Ρωσίας, και πως θα το καταστρέψει γιατί πρόκειται για ένα φεουδαρχικό σύστημα όπου το 83% του πληθυσμού πλούτου το έχει το 0,5% του πληθυσμού. Μάλιστα, μετά τη δίκη εκτινάχθηκαν τα ποσοστά του Ναβάλνυ στις δημοσκοπήσεις για τις δημοτικές εκλογές (<http://www.economist.com/news/europe/21582055>, <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-16057045>).

Στο πλευρό του Ναβάλνυ τάχθηκε ο Γκορμπατσώφ, που δήλωσε ότι η καταδίκη του αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν ανεξάρτητα δικαστήρια στη Ρωσία, καθώς και ο πρώην υπουργός οικονομικών και στενός συνεργάτης του Πούτιν, Κουντρίν, που δήλωσε ότι αυτή ήταν μία απόπειρα απομόνωσης του από την κοινωνική ζωή και την εκλογική διαδικασία. Από την άλλη ο ομός αρχιφασίστας Ζιρινόφσκι δήλωσε ότι ο Ναβάλνυ τιμωρήθηκε δίκαια γιατί συνεργάζεται με τη Δύση ενάντια στη Ρωσία (http://en.wikipedia.org/wiki/Alexei_Navalny). Οι δηλώσεις του Ζιρινόφσκι κατά του Ναβάλνυ βοηθάνε στο ξέπλυμα και στο ξεκάρφωμα του Ναβάλνυ στους δυτικούς δημοκράτες λόγω της πλούσιας δράσης του στο χώρο των ναζιστών. Τόσο οι μονοπωλιστές ηγέτες των ΗΠΑ όσο και της ΕΕ σήμερα στηρίζουν το Ναβάλνυ σαν δημοκρατική αντίσταση στον Πούτιν. Το προφίλ του ήρωα που του φτιάχνει το Κρεμλίνο έχει παραπλανήσει και τους ρώσους δημοκράτες που τον θεωρούν